

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Vasario-February 15 d., 1927

442

Nr. 3 (217)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly _____ \$3.50
 6 Months _____ 2.00
 In foreign countries and Chicago yearly _____ 4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams _____ \$3.50
 Pusmečiui _____ 2.00
 I Užsienį ir Chicagoj Metams _____ 4.00
 Pavieniais numeriais _____ .20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

A. A. Dr. Jonas Basanavičius

Šešioliktą vasario vakare Vilniuje mirė Dr. Jonas Basanavičius. Laidotuvės įvyks 21-ąją dieną Vilniuje. Ministerių kabinetas nutarė paskelbti penkių dienų gėdulą.

Pasirašęs Bizauskas.

(Telegrama iš Washingtono)

Del Lietuvos Vyčių Vajaus

Kalbėjome apie reikalingumą tėvams leisti vaikus prie Vyčių. Ir apie dukteris. Dabar pakalbėsime apie sūnus.

Paprastai, berniukai yra daugiau linkę prie triukšmavimo ir išdykavimo negu mergaitės. Jie kolei esti mokykloj, tai jaučia šiočia-tokia discipliną ir noroms nenoroms priversti susivaldyti. Del Amerikos netikslis be religijos pradinės mokyklos, berniukai surimbėja, neturi tikro supratimo apie artimo ir Dievo meilę, apleidę mokyk-

las, stačiai eina tvorom, pakol neužsiduria kur ir nenusisuka sprando.

Gali kas primest, jog katalikų vaikai eina į Sunday School mokytis religijos, tai kodėl jie eina tvorom? Pavyzdin, priminsiu Lietuvos kaimo vaikus. Visiems žinoma, jog prieš karą Lietuvoj, ypač kaimuose, bedievių taip kaip ir nebuvo, o išdykusių berniukų vienas kitas būdavo. Ir tik žiūrėk, jau antras ir trečias greičiau paseka dykūną nekaip gerą berniuką. O ten visgi vaikai auklėjami geresnioj dvasioj negu Amerikoj. Pažiūrėkime kas gali duoti Amerikoj vaikams gerą pavyzdį, kur vaikas kartais užima šunelio vietą. Daugelis tėvų išstumia berniuką iš stubos, kad atsikratyti nenuoramą, o jis išėjęs į gatvę ir semia gatvinius "perlus," del kurių nekartą ir tėvams tenka rausti iš gėdos. Juk mes žinome, kad kiekvienas tėvas ar motina nori, kad jų vaikai būtų geri. Dabar klausimas: tai kur berniukai ras tą kibirkštėlę doros ir savęs susivaldymo? Kas sulaukys nuo kalėjimo šaltų mūrų? Kas duos pavyzdį žmoniškesnio gyvenimo? Kas duos supratimą apie Dievo ir artimo meilę? Atsakymas vienas: Vyčiai ir tiktai Vyčiai.

Mažas, kad ir eina į Sunday School, dažniausia iš prievartos. Kiti eina bažnyčion, bet malda-knygės nesineša ir per mišias varnas šaudo. (Čia nekalbama apie gerų tėvų ir gerai išauklėtus vaikus, tik apie palaidus.) Kada paauga, jiems

reikia duoti kas veikti; kitaip, jie nerims ir nu eis nenaudėlių taku, kur bus pavojingi visuome nei ir sau. Vyčiai nori jaunimą nuo to apsau goti. Vyčių tikslas palaikyti jaunimą katalikų dvasioj. Pas Vyčius jaunuolis ras darbo kiek tik jis panorės. Jis nejučiomis išmoks tvarkos, supras vertę lietuvių kalbos, dalyvaus žaisluose, sporte, šokiuose ir piknikuose su lietuvių jauni mu, kurio tarpe jo niekas nepašieps, nepolakuos, ir jis bus lygus su lygiais. Jis turės teisę net vadovauti, jei bus tinkamas ir to norės. Vyčiams reikalingi daktarai, advokatai, biznieriai, amat ninkai, kunigai ir visi kiti profesionalai. Minė tiems profesionalams reikalingi Vyčiai, nes vi suomet maloniau kreiptis prie kokio profesionalo ar biznierio Vyčio negu nevyčio. Daugelis pasa ko, už pinigų aš gausiu visur. Bet jei organi zacijoje yra Vytis narys, tai dažniausia Vyčių simpatija tenka jam. Tad vaikinam nėra išro kavimo šalintis nuo Vyčių ir tuomet, jei atsiekia kokią profesiją.

Dabar pažvelkime į šeimyninį gyvenimą. Vai kinas norintis vesti mergaitę, turi progos pasi rinkti pagal savo būdo. Kuomet sykiu veikiama, sykiu dalyvaujama, tai labai lengva atskirti gerą darbščią mergaitę nuo vyliugės ar svajonėlės. Ir eidamas į namus niekuomet neištirsi taip gerai, kaip kartu veikdamas. Namuose, jei mergaitė jį mylės, tai ji pasisaugos, o veikime to negali. Geriau yra apsivesti ištyrus vienas kito silpny bes, nekaip nieko nežinant ir paskui pešties.

Palaidūs neorganizuoti berniukai dažnai tam pa vergais įvairių blogų papročių, kaip tai: var tojimo gatvinės kalbos, girtuokliavimo, paleistu vavimo, ir kitokių kūnui ir dvasiai kenkiančių ydų. Kartais, tėvai bando sulaikyti, bet jau po laikui. Gal kas pasakys, kad Vyčių organizacija tik doram, gerai išauklėtam jaunimui. Taip, tie sa. Bet aš esu liūdininku vienos geros Vytės pa einančios iš šlykšto bedievio tėvo, kuri atsižymėjo savo kuopoj. Kitos indiferentų šeimynos, kurie neapkenčia Vyčių vardo, o vaikai vadovauja Vy čių kuopai ir vienas paaukojo savo gyvenimą vienuolynui. Ar ne prakilnų darbą atliko Vyčiai priimdami juos į savo tarpą?

Kad ir gerų tėvų vaikai, jei tik pradės drau gauti su gatviniais, tuojaus iškryps. Nėra abe jonės. Gal kuris jaunuolis jausdamas esąs tvir tos valios, sakys: "Aš užtektinai subrendęs, ir galiu save susivaldyti." Ar gyvenimo praktiko j tikrai taip yra? Yra išimtis, bet daugeliu atsi tikimų tai ne. Net ir toks drąsuolis nejučiomis pradeda nerymauti, nueina į mūvius. Kartais net į burleskus ir taip šlieja žemyn. O vėliau krinta į desperaciją. Ima gėdytis pažįstamų ir jau po juo.

Vyčiai, kaip tik geriausias vaistas apsaugoti jaunimą nuo netikusių draugų ir pripratinti prie gero, doro gyvenimo ir gerų draugų. Iš to nauda patiems jaunoliams ir visuomenei.

Brangūs jaunuoliai supraskite savo pašauki mą, rašykitės prie garbingos Vyčių organizacijos ir kalbinkit savo draugus ar drauges kartu pri sirašyti, o drauge bus nenuobodu gyventi, links ma veikti, ir rengtis prie tolimesnio gyvenimo tikrąja vaga, del ko bus Dievui garbė, lietuvystei ir patiems nauda.

Padauža.

E. Ž—tė

Pašaukimas

Saulė išpynusi savo aukso kasas lenkė savo galvą vakarų link ir kaip gera motutė visa ap žiūrino. Guodė piemenėlius susitraukusius pa krantėje nuo rudens vėjo; bučiavo jau baigian čias žydėti gėliukes; norėjo jas bent paskutinį kartą paglamonėti, nes žinojo, kad ateis nakties šalnā ir rytą kėlusi jau nei vienos gyvos neberas. Nepamiršo saulytė pažvelgti nei į seną apleistą kapinyną. Sukaupusi visas jėgas, nors jau blės tančiais spinduliais, stengėsi nušluostyti našlai čių ašaras, kurie raudėjo prie savo tėvėlių kapų.

Prie vieno nežymaus kapo, ant kurio krito senolio klevo šešėlis, klūpojo kokia tai asmenybė. Vienplaukė; be jokio apsiausto kovojo su rudens vėju, kuris su didžiausia ironija svaidė jos tam sius plaukus į visas šalis.

— Tėveli, tėveli,—išgirdau eidama pro ją.

— Tėveli, kada aš galėsiu vėl savo galvelę priglauti ant tavo kelių... ir braukė pasikukščio dama ašaras savo priejuostelės kampu.

— Ar atmeni, kaip tu mane mažą laikydamas ant savo kelių supai kailinių skvernu...

Oi kaip gera tada buvo!.. Arba, kai įkirėda vau motutei beprašydama valgyt, tai tu tuojaus ir sakydavai: "Eik šia, verčiau pas mane: aš apsupsiu kailinukais." Ir aš užmiršdavau savo alkį... O dabar, dabar, tėveli, neturiu užvėjėlės... Juodos duonos plutelės, ir tos pasaulis man gail ši. Sakyk, tėveli, kur man dabar rasti sau ramų kampelį?..

Aš nebegalėjau ilgiau tverti ir nors buvau jai nepažįstama, tačiau prisiartinus ėmiau jai įkal binėti, kad grįžtų namo. Ji pakėlė paraudona vusias nuo ašarų akis, bet vėl jas užliejo ašarų versmė.

— Kas esi, tamsta,—paklausė, kad liepi man eiti namo? Bet kurgi aš eisiu, kad aš jų nebe turiu?..

Lyg peiliu dūrē man ī krūtīnē šie jos žodžiai. Neišmaniau, kokią pagelbą jai suteikti ir stovėjau, kaip iš žemės išaugus.

— Į našlaičių prieglaudą reikia nugabenti,— švystelėjo man mintis ir vėl ėmiau ją kalbinti. Ji sutiko. Ėjome takeliu vakarų link. Saulutė ją guodė ir švelniai glostydama savo auksiniais spinduliais žaidė jos skaidriose ašarose. Nuvedžiau ją į prieglaudą. Šeimininkė priėmė. Ji pakėlė savo dėkingas aiks ant manęs ir karštai paspaudė man ranką. Grįžau namo, bet nesenai matytas vaizdas vis negalėjo išnykti man iš akių. Tamsūs vėjo taršomi plaukai; dėkingos akys; ir lyg vis jaučiau švelniai bespaudžiant man ranką.

II

Daug kartų saulutė tekėjo, daug kartų leidosi nuo to įvykio, bet aną dieną aš ją vėl pamačiau. Jos angeliškas veidelis, skaišti žavinti šypsena gal būt amžinai pasiliks atmintyje.

Sėdėjau aš namų prieangyje; mačiau, kaip ji žengė grakščiais žingsniais ir linksmai šyptelėjusi mane pasveikino. Mažutė jaunos rūtos šakelė ir blaiviai rausvas žiedelis puošė jos krūtīnę. Niekumet aš jos laimingesnės nemačiau, kaip šiame akimirksnyje: ji buvo taip linksma, taip maloni—tarsi būtų atkeliavusi iš laimingiausios šalies į šią ašarų pakalnę. Jos akys pilnos švento ir tylaus ilgėsio tarsi kalbėjo: “Ne ilgai jau aš viešėsiu jūsų tarpe. Aš keliauju ten, kur taip gera, ramu, tylu ir šventa. Aš ten glausiu prie savo krūtīnės vargšus ir prispaustuosius, o jie nebedejuos; aš sėsiu vietoje neapykantos meilę, vietoje skausmo tyrą nekaltą džiaugsmą. Aš visą save paaukosiu Tam, Kurs leido man gērėtis taip gražiu pasauliu... Visą savo darbą pašvėsiu, kad pasaulis kiltų ir kiltų aukštyn; nes aš nieko daugiau netrokštu, kaip visa matyti tobula”... Norėjau ją sutūrėti, pasikalbėti bent trumpą valandėlę, bet ji, man metusi vos kelis savo skambios kalbos žodžius, nubėgo atsisveikinti krikšto motiną.

Po valandėlės išlydėjo ją krikšto motina ašarotomis akimis—ji gi dar linksmesnė lengvai ir greitai pranyko iš mano akių, kaip lengvas debesėlis vėjo nešamas. Rankose turėjo dovanotų rožių puokštę, kurias glamonėjo ir džiaugėsi, kaip mažas vaikas.

III

Vakaras. Vėsus rudens vėjelis pina liūdnu akordų lopšinę besimigdančiai gamtai. Draugių būrelis artinasi prie balto jaukaus vienuolyno. Tarpe jų ir aš. Įėjome į prieangį: visur tylu, jauku; visur viešpatauja, koks tai kilnus, visus gaivinas, jausmas. Pasitiko mus keletas seselių

su linksmais besišypsančiais veidais. Nusitaisėme ir greitai siaurais laipteliais užkopome viršun. Įėję kopyltėlėn suklaupėme į mums paskirtas klaupkas. Pati kopyltėlė žemutė, prasta, bet man ji šiandien atrodo didžiausia katedra. Apmečiau vienu žvilgiu altorių ir sienas. Sienos skaisčiai baltos. Dievo Motinėlės stovylą puošia baigiančios žydėti rudens jurginės.

Atėjo ji baltu gobtuvu ant galvos. Jos veidas, truputį nuraudęs iš prigimto drovumo, atrodė lyg tik ką pražydusios rožės žiedas. Atsiklaupė ji nuošalioje vietoje, kad galėtų geriau savyje susikaupti ir sudėjusi maldingai rankas nulenkė galvą prieš Aukščiausiąjį. Aš nežinojau kuo ją šią valandą pavadinti: ar dangaus angelu, ar kuklia vos pražydusia lelija besiprausiančia ryto rasomis; ar šviesiąja aušros žvaigždute, taisančia saulei taką ir niekumet nebaigiančia savo kelionės.

Pakėlė ji akis aukštyn ir mačiau, kaip ir pirmąjį kartą prie kapo, kai nulašėjo jos ašara ant grindų. Tik dabar nebuvo skausmo, bet džiaugsmo ašara.

Aš parėmiau ranka savo apsunkusią galvą, bet jos vaizdas man iš akių nenyko, tik sakė: “Aš meldžiuosi už tėvynę; už tėvynę, kuri man brangi, kaip mano gyvybė. Aš meldžiuosi už savo matutę, tėvelį, ir galutinai aš meldžiuosi už... tave.

— o —

Jonas Dulkytas

KAI SKAUSMAS...

Mielas krikščionie, kai skausmas tavy
Neprileidžia saldžiosios ramybės,
Pažvelgki augštai vaisingoj vilty
Į Kryžiuotą—Jėzų saldybės!
Jis šauksmą tavo veikia išklausk
Ir atrakins tau Širdį Jo Saldžiausią,
Kuri tavyje audras nutildys
Ir aps'gyvens su malone gausiausia!
Tik šaukis tu Jo
Trokšdamas ko;
Jis Tėvas mūsų visų!
Jo vardas: “Mielširdybė”;
Jo turtas: “Mums ramybė”;
Jis Davėjas brangenybių visų!
Tad belsk į Jo duris,
Nes Jis viską turįs
Ir ranką, duodams, išties;
Negęs tau ramybė,
Spindės vien saldybė
Jo Saldžiausios, pr'einamosios Širdies!

POEZIJA

Seirijų Juozas

Jo Excelencijos a.a. Arkivyskupo
Jurgio Matulevičiaus Atminčiai.

UŽGESO TAUTOS MŪS SAULUTĖ.

Užgeso Tautos mūsų Saulutė!..
Aptemo visoj Lietuvoj.
Nuliūdo Motušė-Tėvynė
Mirties sūnaus savo dienoj.

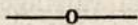
Žinia apie mirtį mūsų Vado
Pasklydo net griausmo balsu,
Sudrebino širdis visų jis,
Gilu jas pripildė skausmu.

Ir stojo visiems Jis akyse.
Darbai gi Jo mūsų mintyj...
Jie praskeitė širdį Velionio,
Garbingą visoj praetyj.

Mes matom, širdis ta liepsnoja,
Tėvynės mūsų meile karšta,
Nepaisant, kad nuolat ją stengės
Gesyti vargų mūsų našta...

Tą meilę palaikė pats Kristus,
Gyvendam's Jo nuolat širdyj...
Betrokšdam's ir Jam ir Lietuvai
Gerovės tikros ateityj!..

Jeį atėmei Jėzau mums Vada,
Lai kitas mūsų tampa Vadu...
Gyvenkie visų mūsų širdyse,
Nurimsim, nebus taip skaudu!..

Žilvitis

ATMINČIAI A.A. ARKIVYSKUPO JURGIO MATULEVIČIAUS.

Jam mirus.

Užgeso žvaigždė ant Tėvynės dangaus,
Requem eternam prabilo varpai,
Pravirko tauta savo vado brangaus,
Kurį paviliojo atšalę kapai.

Plesdena paparčiai gatvėmis nešami,
Prieky blizga kryžius—vainikai gėlių,
Sudiev paskutinį liūdnei tardami,
Banguoja minios su liūdėsiu giliu.

Kodel, oi kodel nedėkinga mirtis,
Iš tarpo gyvųjų Jį pasirinkai?

Atėjai nakčia it nelauktas vagis
Kada buvę pilyj miegojo sargai.

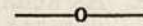
Tiek daug iškentėjo, bet vargo našta,
Nenusvėrė jojo garbingų pečių.
Išrinko Jį vadu bažnyčia—tauta,
Nors priešai ir statė galybes kliūčių.

Jis stiprino dvasioj vilnijos vaikus,
Kuriuos balto aro beplėšo nagai.
Jis į Vatikano pabeldęs vartus
Apsakė ką kenčia ten Vilnius-Trakai.

Ir mūsų išeivijos už jurių plačių,
Pažadino dvasią sunykusią išties'.
Patiekdamas daug sveikų savo minčių,
Mokino meilės, atsparumo, vilties.

Pasibaigė viskas—šaltoji mirtis,
Jautrios širdies pulsą užspaudė nakčia.
Sudiev mūsų džiaugsma—saulėta viltis,
Minėsime Tave su sielvarta, kančia.

Užgeso žvaigždė ant tėvynės dangaus,
Requem eternam praskrydo graudus.
Pravirko Tėvynė netekus sūnaus,
Kurį pavadino pas save dangus.

Pr. Genys

ILGU...

Ištirpo šviesios saulės žaros,
nuvyto žvilgantys aidai...
Einu į liudesio šventovę,
kur skausmas ir aidai...
Prislėgė audros mūsų žemę,
ilgu, ilgu, ilgu... labai!
Kam nuo gėlelės pastariusius...
kam pumpurus skabai?!..

Oi ne, šalna! Nenoriu mirti!
Dienos ilgiuos, šviesos meldžiu
ir į dangaus skliautus žydriuosius
širdies sparnu beldžiu...
Neatsivers dangus—prakeiksiu!
prakeiksiu žemę, pats save...
Ir neklajosiu, kaip šešėlis
ties skausmo šventove...

Prigert kartybių? Apsvaiginti
jaunos širdies sparnus?—Ilgu...
Išplėsti širdį? Užmarinti?
Ilgu, ilgu, ilgu...

Rev. B. Koncevičius

Kosciuszko a Lithuanian Patriot

Thaddeus Andrew Bonaventure Kosciuszko (or Kostiuško—from the Greek Constantine, or from the Lithuanian Kosto), Brigadier-General in the American Revolutionary Army and General-in-Chief of the Polish-Lithuanian federated states, was born in the village of Merechauchyzna in the District of Slonimas in Lithuania, on February 12, 1746. He came of an old and noble Lithuanian family. He was the third son of Louis Kosciuszko and of Teklė Ratomska. His studies were made in a military school in Warsaw where he so distinguished himself as a student that he was sent to continue his training in Germany, Italy and France. On his return from these countries he was commissioned a captain of artillery. Returning to France, Kosciuszko decided to come to America and assist this country in her struggle for independence. In Paris he met Benjamin Franklin who furnished him with a letter of introduction to General Washington and, with General Lafayette, he arrived in America in 1776. Kosciuszko was a man of such high character and noble sentiments that his ever-present desire was to sacrifice his own comfort and well-being in the service of the oppressed. It was this trait that impelled the young Lithuanian to cross the Atlantic and throw in his lot with the Revolutionists in their fight for freedom.

Kosciuszko in the New World.

Immediately on his arrival in America, Kosciuszko presented himself to Washington and volunteered his services in the cause of independence. Washington was not over-eager to accept foreign officers who were ill-acquainted with the English language and his reply to Kosciuszko was: "What can I do with you?" "Try me," was the characteristic answer of the Lithuanian, and he was forthwith commissioned a colonel in the Revolutionary Army and detailed for service under General Gates. So successfully did he carry out the important work of establishing fortifications near Saratoga that his commanding officer ascribed to his efforts much of the credit for the victory in that engagement, a victory which was one of the most notable in the Revolutionary War.

In 1779 he was appointed by Washington to West Point where he started the work of establishing the military academy. Judging from his correspondence with General Washington, he

worked under tremendous difficulties and his duties as chief engineer in charge of the work were onerous in the extreme. Washington, sensible of Kosciuszko's heroic efforts in the face of most adverse conditions, gave him the choice of remaining at West Point or undertaking duties in the South. Deciding to accept the latter proposition, he was ordered south in August, 1870, to join the command of General Green under whom he labored successfully as chief of engineers till the end of the war.

It is no exaggeration to say that Kosciuszko was one of the greatest lovers of liberty of his time. He had come to America with the single purpose of helping to attain the freedom of this nation. Though a foreigner, his sincerity of purpose, his self-sacrificing endeavors in the furtherance of the cause he so generously espoused, his vast knowledge of warfare and his splendid endurance made him one of the outstanding leaders in the great struggle. He became one of the closest friends of Jefferson and the adjutant of Washington. The high opinion which Jefferson entertained of him may be gathered from the following brief extracts from letters of the great statesman written at different times to various people:

"He is a man of most excellent character."
—(March 27, 1798)

"Our countrymen have the highest veneration for his character and the strongest attachment for him."
—(Nov. 30, 17—)

"God bless you. I give you a long and happy life."
(to Kosciuszko, August 5, 1812)

"General Kosciuszko's revolutionary services and general devotion to the cause of liberty have rendered him dear to this country."
—(May 8, 1814)

After the close of the war Congress recognized the services of Kosciuszko in the following resolution:

"Resolved that the Secretary of War transmit to Colonel Kosciuszko the brevet commission of Brigadier-General, and signify to that officer that this Congress entertains a high sense of his long, faithful and meritorious service."³⁾

In addition to this expression of the country's appreciation, Kosciuszko had conferred upon him the honor of membership in the distinguished order of the Cincinnati.

³⁾ Continental Congress, Vol. 25, 1783.

THADDEUS KOSCIUSZKO

Kosciuszko a Lithuanian, not a Pole.

When the independence of Lithuania and Poland was threatened Kosciuszko immediately left America to return to Europe, there to offer his services in defense of his native country and Poland, which countries in 1560 at Lublin, entered into a union "*aequales aequalibus qua liberos liberis.*" Kosciuszko's love of his own country (Lithuania) gave rise in him to the love of liberty for other nations on whose behalf he struggled so successfully. His great love for Lithuania is amply evidenced in his letters, a few of which we give below. His appointment immediately on his return from the United States, to serve in Polish territory occasioned from him expressions of dissatisfaction and regret that he had not been sent to his native Lithuania. This we see from a letter written by him to General Niesialowski from Wloclawk:

"Wloclawk (Poland)
March 7, 1790

"Honorable Sir:

"I beseech you by all that is dearest to you in life (your wife and children) to remove me from so unpleasant and expensive a place, one which has nothing to recommend it. God knows I have none with whom to speak, yet perhaps that is good, for I have never conversed with oxen. But the country! I will not describe it except to say that it is nice and should be predestined for honest and prudent managers, Lithuanians, but not for these abominable and careless people. Will you return me to Lithuania? Perhaps you will renounce me, realizing that I am unable to serve you. What am I if not a

Lithuanian, one of your chosen countrymen? To whom should I show gratitude, if not to you? Whom should I defend, if not you and myself? If my petition does not meet with your favor, and if you do not bring the question of my return before the Sejm (parliament), God knows what evil may befall me, for it angers me to be from Lithuania and serving in Poland (Koronie), and besides, have you not three generals? When some force has rendered you powerless then you will awake and take care of yourselves.

"Finally, I ask you, venerable Sir, by the friendship you wished to show me, that you be my liberator. I desire to be at all times true and unchanging, and with due deference,

I am, honorable Sir,

Your humble servant,

T. Kosciuszko."

Not alone was Kosciuszko dissatisfied with his appointment to serve in Polish instead of in Lithuanian territory, but he was altogether out of harmony with conditions in the former country where dissensions were rife, both in parliament and among the people. This feeling he expressed in a letter written on August 6, 1792, in which he said:

"I shall accept without question anything you (parliament) may decide, but my tears will be shed on my native soil and I shall go to that new world, to that other country in the fight for whose independence I secured all the rights of a citizen (United States)."

The years of strenuous warfare through which Kosciuszko passed in his struggles for the freedom of the United States, Lithuania and Poland left undimmed his passion for the freedom of his native land. His vital interest in Lithuania in this respect is revealed in the following letter:

"June 10, 1815

"To the Tsar, Alexander I.

"Your Majesty:

"Count Czartorowski has recounted to me all the benefits which you are preparing for the Polish nation. Words fail to express my profound respect and gratitude. There is but one thing that unquiets my soul and disturbs my happiness. I am a Lithuanian born, and not many years of life remain to me, yet the curtain of the future hides from me the destiny of my native land and mother country. I do not remember any such excellent promises of your Majesty in this respect made verbally, either to me or to my countrymen..."

From all available documents, including his will, the original text of which we give below, it appears conclusively that not alone was Kosciuszko a Lithuanian by birth, but that throughout all his struggles for liberty he was a Lithuanian patriot, which he remained to the day of his death; and historical justice demands that it be shown that Kosciuszko was not a Pole, as has been generally claimed in the United States, but a Lithuanian.

(To be continued)

Ed. Turauskas

A. A. Arkivyskupas Jurgis-Vilniaus Vyskupas

Lydint į amžinojo atilsio vietą brangųjį, mylimąjį Ganytoją, mes norime dar ypatingai pažymėti vieną iš didžiųjų ir sopulingiausių misijų, kurią jis švento vyro ir krikščioniško apaštalo pasiryžimu yra atlikęs—būtent, jo ganytojavimą mūsų senojo, garbingojo Vilniaus—mūsų pavergtosios sostinės Vyskupo Soste.

Tautišku ir katalikišku atžvilgiu šis a.a. Arkivyskupo atliktasis uždavinys mums yra vienas iš brangiausių, o jam pačiam jis buvo, tur būt, pats sopulingiausias. Tas kančias, tas širdgėlas, kurios jį laukė Vilniuje, jis įstabia intuicija iš kalno žinojo. Kada Valstybės Taryba, nusistačiusi siulyti jį Šventajam Sostui į Vilniaus vyskupus, pasiuntė 1918 m. rudeniop pas jį savo delegaciją, jis jai pareiškė: Jūs norite mane pradžudyti. Argi jūs manote, kad lenkai leis man ramiai dirbti? Lenkai lietuviui vyskupauti neleis. Jie nieku nesidrovės, kad jį iš ten išgraužtų.

Bet ilgai įtikinėjamas ir perkalbinėjamas a.a. Ark. Jurgis nusilenkė, sakydamas:

Na ką, jei Lietuvai mano auka reikalinga, aš nuo jos nebėgsiu. Bet žinokite, kad mane pradžutini siunciate. Pavojaus aš nebijau ir savo asmens aš nebranginu, man tik baugu, kad ir save paaukojęs aš nieko negalėsiu padaryti.

Ir auką a.a. Ark. Jurgis atnešė didelę, skaudžią—tokią kokią galinga asmenybė, Apvaizdos ypatingai globiama, tapajėgia pakelti.

Savo sunkų kryžių jis drąsiai, šypsodamasis užsikėlė sau ant pečių ir nešė jį herojiškai per 5 suvirš metų. 1918 m. gruodžio mėn. 8 d. jis apėmė senąjį Vilniaus vyskupų sostą, pirmą sykį nuo neatmenamų laikų prabildamas į tikinčiuosius lietuvių kalba. Laikai tada buvo tragiški. Tų pačių metų vasario mėn. 16 d. gimusioji nepriklausomybė buvo silpna. Valdžia tesirėmė vien morale galybe, nes jai ginti ji teturėjo vos kelis savanorius. Vokiečiai dar tebeniokojo gimtąjį kraštą, bolševikai pėda į pėdą sekė besitraukiančius vokiečius.

Skurdu buvo Lietuvoje ir šiurpu jos sename Vilniuje. Tokiu tragišku Tėvynei laiku garbingame Vilniaus vyskupų soste atsisėdo galingos valios, stebuklingos išminties, švenčiausių dorybių ir angeliško švelnumo vyras, a.a. arkivyskupas Jurgis.

Jis atėjo ne gausingos kariuomenės lydymas, ne durtuvų remiamas, bet savo morale galybe

pasirėmęs ir visi jauni ir seni, pasijutome saugiau, pajutome užvėją.

Vilniuje ėjusi "Laisvoji Lietuva" 1918 m. gruodžio 10 d. vedamajam straipsny šiaip įvertino a.a. ark. Jurgio paskyrimą:

"Tad turime Vilniaus vyskupą kun. Dr. J. Matulevičių. Yra tai didelis lietuvių valstybės politikos laimėjimas, nes vargu ar begalimas laimingesnis asmens parinkimas ir paskyrimas taip svarbiai ir sunkiai vietai.

Jo Ekscelencija Vilniaus vyskupas yra gilaus ir pamatingo mokslo vyras, buvęs Petrapilio Dvasiškosios Akademijos profesorius ir inspektorius, yra tai Bažnyčios vyras, kuriam labai artimi Bažnyčios reikalai; yra tai išmankštinto būdo ir užgrudintos doros vyras; yra marijonų vienuolis ir jų generolas. Be to, yra žinomas, kaip visuomenės veikėjas ir didelio takto žmogus. Visa tai laiduoja, kad naujasis Vilniaus vyskupas mokės tinkamai atrežti susipynusias Vilniaus vyskupyse bažnyčių santykių gijas ir, savo ištvermės ir takto dėka, eis savo pareigas taip, kaip privalu Bažnyčios ganytojui ir valstybės vyrui."

Paties a.a. vyskupo Jurgio nusiteikimas visiems išaiškėjo per Valstybės Tarybos 1918 m. gruodžio 12 d. surengtus jam pagerbti pietus.

Į Valstybės Tarybos pirmininko p. A. Smetonos pirmąją kalbą, kurioje jis reiškė pasitikėjimą, kad vyskupas atiduosis kas Dievo—Dievui, kas karaliaus—karaliui, arba kas valstybės—valstybei, vyskupas atsakė: "Idealas tai didžiausia jėga. Bažnyčia skiepija idealus, vadinasi gimdo jėgą. Bažnyčia pergimdo žmones,—blogus įpročius rauja, o gerus, idealingus sėja. Taip auklėdama žmoniją, ji rengia didelę jėgą valstybei... Lai gyvuoja Lietuva ir Lietuvos valdžia!.."

Per pietus kalbėjo daugybės organizacijų ir įvairiausių ideologinių krypsnių žmonių.

P. Lastauski (gudas) nusiskundė gudų skurdžiu padėjimu ir jiems daromomis skriaudomis. Vyskupas jam atsakė lietuviškai:

"Žinau. Liūdnas gudų padėjimas. Aš atnešiu jiems šviesą. Išmokysiu katekizmo. Bet žinokit, kad vyskupas ne visagalis. Tegu pati tauta keliasi iš miego ir stoja į gyvenimą. Praneškit saviems, kad gudų kalba man lygiai brangi, kaip ir kitos. Aš jos netrukus išmoksiu."

Į Mažosios Lietuvos atstovo sveikinimą jis atsakė "Pranešk Mažosios Lietuvos broliams, kad mus jungs Kristaus ir Tėvynės meilė vienoje laimingoje Tėvynėje."

Galop vyskupas atsako bendrai visiems kalbėjusiems. Štai keli jo kalbos posmai. "Visų teisingus reikalavimus ginsiu, visiems padėsiu kilti; bet ir patys turi keltis ir siekti savo tikslo... Visiems sakau: dirbkite ir aš padėsiu. Kristus atėjo tarnauti, ne kad jam tarnautų. Ir aš tarnausiu. Aš visus gerbsiu, visiems stengsiuos pagelbėti. Mus visus jungia žmogystė ir Dievo paveikslas, sulig kuriuo esam sutverti.

Ačiū V. Tarybai už kilnių Tautos idealų žadinimą. Mūsų Tėvynė bus graži, idealinga, laiminga. Dirbkim, ką galim.

Tegyvuoja visi tie, kas rengia mūsų Tėvynei skaisčią ateitį!"

Ir a.a. ark. Jurgis nuo čia trumpai atkartotos ir pirmomis jo ganytojavimo Vilniuje dienomis užsibrėžtos programos nė per plauką nenutolo.

Bet už tai, kad visiems teisingas buvo, kad visų teisingus reikalavimus gynė, kad kilti pagelbėjo, kad visiems lygiai tarnavo, kad visus gerbė, kad begaliniai mylėjo, pagaliau už tai, kad Lietuvai skaisčios ateities linkėjo ir kad lietuviai buvo—už tai ir tik už tai nemylėjo jo Vilniaus apjakėliai.

Krokuviškis "Czas'as," tik jį paskyrus, jau apšaukė "polakožerca" ir tai linkme ėjo per ištįsą metų eilę visa biauri Vilniaus ir Varšuvos spaudos kampanija, nors a.a. ark. Jurgis nėra niekada nė šešėlio skriaudos padaręs kuriai nors savo vyskupijos tautybių.

Penkis suvirš metų a.a. arkiv. Jurgis nešė sunkų, sopulingą persekiojimų kryžių.

Mes drąsiai galime jį vadinti mūsų pavergtojo Vilniaus kankiniu.

Apleidęs savo mylimą dieceziją, kuriai atidavė tiek tėviškos meilės, tiek darbo ir sveikatos, nebilgai bepatvėrė.

Atlikęs vieną didelį ir paskutinį patarnavimą savo mylimajai Tėvynei, suorganizavęs jos bažnytinę provinciją jis, arkiv. Metropolito žodžiais tariant, savo mirtimi paliko "lyg amžiną antspaudą, pridėtą prie to tvarkymo darbo dokumento."

Mes giliai tikime, kad būdamas pas Dangaus Tėvą a.a. arkiv. Jurgis užtars mus visus čia pasilikusius vargti, užtars jis ir savo numylėtą Tėvynę ir Jos senąją pavergtąją sostinę Vilnių, kur jam taip sopulingai ir artimai penkerių ganytojavimo metų patyrimu buvo pažįstama.

"Rytas"

Tegul tos žarijos sieloj įsikūrę,
Dar kartą sužadins krūtinėje viltį,
Kad per šio gyvenimo šėlstančią jūrą,
Mums stiprintų galę toliau besiirti.

Žilvitis.

Miljardas

Sielos Pašnekėsis su Tėvyne

Buvo tai paskutinis senųjų metų vakaras. Man ištrėmimas... Sėdžiu prie lango ir žiūriu į tolį, į šiaur-ryčius į ten, kur mano Tėvynės krūtinė ilsisi. Kur mano tėveliai švenčia savo lušnelėj senųjų metų pabaigą; motinėlė gi gal dar rožančių tebekalba už savo sūnelį, svetimoj šalėlėj vargstantį, mokslo šviesos ieškantį. Pažiūriu kartais į aukštį, į skaidrų žvaigždėtą dangų ir vėl pasineriu minčių gelmėse apie Tėvynę ir saviškius. Neilgai kankinosi mano jauna krūtinė ir ilgesio ašaromis paskendusios akys. Greitai miegas jas užmerkė.

Staiga matau per miegą, kad nuo šiaur-ryčių pradėjo kažkas švisti, pradėjo nepaprastos šviesos spinduliai skleistis. Juo tolyn, tuo darėsi aiškesnė šviesa ir aš tos šviesos viduryj pamačiau artinančią prie manęs moteriškę. Jos rūbai buvo taip balti, kad net šviesos spinduliai negalėjo prilgti ir tamsesni atrodė. Jos gelsvos auksinės kasos ant pečių ir nugaros nudribusios draikėsi ir auksu žvilgėjo. Ant kasų turėjo gražių rūtų vainikėlių. Jos veidas taip grožybe spindėjo, kad net pati grožio dievaitė negalėjo prilgti. Ji artinosi prie manęs tykiai, tykiai; tykiau negu šešėlis. Visai jau prie manęs priėjo. Po jos basų kojų stovėjo debesyse paskendus žemė, apie galvą buvo puiki trispalvė aureolė. Didžiai nustebęs paklausiau,—ko tau reikia?

— Aš tavo motina. Einu lankydamą savo sūnus, nuo mano krūtinės atskirtus. Visiems nešu suraminimą ir paguodą.—Išgirdau atsakant.

— Mano motina! Kaip tai! Mano motina yra žemiška moteriškė ir ji nespindi viršgamtiška grožybe!—tęsiai nustebęs.

— Mat man pritinka spindėti. Žiūrėk štai į mano rankas, jose dar žymu randai nuo tų laikų, kada ilgus metus geležinius sunkios vergovės pančius nešiojau. Pažvelgk kiek žaizdų mano kūne. Vis tai nuo vergovės laikų. Vargai buvo mane surakinę. Bet aš viską nugalėjau! Su-traukiau amžiais kaltus baisius retėžius!.. Aš pergalėtoja, todėl ir pridera man taip iškilmingai spindėti!—atsakė man moteriškė.

— Bet visgi Tu taip jauna būdama negali mano motina būti,—nedrąsiai paklausiau.

— Taip aš jauna ir visuomet paliksiu jauna, nes man jaunystės rimitis patinka. Ir nors aš jauna, bet esu Gedimino, Keistučio, Vytauto, Eimučio ir tavo motina!—išgirdau nuo keistos moteriškės.

— Tai koks Tavo vardas?—drebančiu balsu toliau paklausiau.

— Mano vardas yra garsus. Del jo daug kraujo pralietą ir gyvybių paaukuota. Prisi-
mink už ką Eimutis galvą dėjo... Mano vardas
yra tas, del kurio ir tu darbuojiesi. Mano var-
das tas, kurį tu taip dažnai mini ir dienoraštyje
rašai,—tarė moteriškė eidama dar arčiau prie
manęs.

— Tu mano Tėvynė! Lietuva!.. O dabar
pažįstu Tave! Tikrai Tu esi mano motina! My-
liu aš Tave! Del Tavęs gyvenu ir didelę auką
Tau ant aukuro sudėti noriu! O Tėvyne! Tu
man taip brangi esi!

— Taip tu išpėjai mano vardą. Aš Lietuva,
tavo motina. Eikš dabar arčiau mano sūnau, pa-
pasakok man viską, koki Tave vargai slegia.
Kaip tau einasi svetimoj šalyj.

Tuos žodžius ištarus paėmė mane ant rankų
ir karštai prie krūtinės prispaudė. Aš dabar žiū-
rėjau savo motinos akyse, kurios taip mėlynos
buvo, yt skaidrios dienos dangus. Aš vis dar
nesakiau savo vargelių, o tik stebėjau savo mo-
tinos grožybe. Bet dar sykį paragino mane mo-
teriškė, kad sakyčiau, ir aš pradėjau.

— Žinai mano numylėta Tėvyne! Aš vienui
vienas atskirtas toli nuo savųjų. Ilgesio šiuurpu-
liai drasko mano širdį ir nėra, kas jos suramina.
Tik papūtus iš rytų vėjeliui darosi lengviau. Mat
tas vėjelis atneša malonų gražių sesučių rūtelių
ir rasėtų kvapą. Tada aš gyvybe alsuoju, tada
mano širdis nerimsta krūtinėj, ji veržiasi ir nori
ten, kur žemčiūčiai, žalios rūtos, kur raiba gegutė;
ten tai mano Tėvynė, ten seni tetušiai.

— Bet mano sūnau, ar čia tau negera. Pa-
žvelgk kokiuose rūmuose gyveni. Štai aplink ta-
ve didmiesčio fabrikų kaminai, kuorai ir bažny-
čių bokštai styri į dangų tarsi jį atrėmę laiko.

— Mano Tėvyne! Su sielos skausmu tarsiu
aš Tau, ką daugelis Tavo sūnų nuolat kartoja:
“Puikūs rūmai, gardūs valgiai manęs neramina;
Tėvynės prisiminimas širdį taip griaudina!”
Brangi Tu man esi, o Tėvyne! Brangios man
yra Tavo dievotai paslaptiniai šlamančios girios.
Brangios yra Tavo, Tėvyne, nakties mėnesienoj
sidabru žibančios upės. Brangūs yra Tavo ga-
lingi, siūbuojantys ežerai. Brangi yra Tavo sa-
manota bakužė, kuri po sunkios dienos lietuvi-
varguolių priglaudžia. O visų brangiausia yra
Tavo, Tėvyne, aukštais paslaptiniais kryžiais pa-
ženklinti didvyrių kapai. Čia mano rimties va-
landa. Čia aš kartu su karžygiais aukuoju save
Tau ant aukuro. Čia man žiba laisvės spinduliai.
Čia man verda kraujas — greičiau į kovą už
Tėvynę!

— Ačiū mano sūnau už Tavo tokią meilę į
mane! Bet tu juk esi Gedimino sūnus, jo saka-
las. Tu gali ant savo žirgo sakalu į Tėvynę

perskristi. Perjoti per didmiesčius ir okeanus
būtų tavo juodberėliui tik mažas įsitempimas ir
šokys. Tu gali grįžti padangėmis į Tėvynę! Ko
dar lauki?

— Taip mano Tėvyne! Aš galiu sakalu par-
skristi. Bet kitaip lemta. Man yra paskirta
vargti, ieškoti tos galingos mokslo šviesos, kad
vėliau galėčiau Tau naudingi tapti. Kad galė-
čiau Tave ir Tavo sūnus prieš skriaudikus už-
tartti. Vargsiu kantriai iki galo del Tavęs! Pri-
imk, o Tėvyne, šią mano auką ant savo aukuro.
Del Tėvynės dilstu aš ir mano jėgos.

— Taip mano sūnau! Ačiū tau! Būk man
ištikimas iki mirčiai, o aš tau amžiną garbės
vainiką uždėsiu!

Tai pasakius sujudėjo debesys, dar kartą pa-
žvelgė savo mėlynomis akimis į mane ir pranyko
keistuose miglynuose.

— o —

Jonas Dulcynas

OI, DIEVE!

Dejuoja vėjai, aimanuoja
—Gamta kasžin ką galvoja!—
Žiema artinas žiauri
Permatoma kova—oi, baisi!
Lapai krinta vos atbudę
Kurie jų protėvius pernai žudė
Tie patys vėjai—be meilės plėšikai—
Drasko, veja—šie žiemos didikai!
...Drebu... kaip šalta čia stovėti,
I baisias žudynes šias veizėti
Širdis negali čia nurimti,
Bemirštančius lapus gaivinti.

Oi, Dieve mano, augštai sėdįs,
Tavęs ištroškęs lyg šaltinio briedis—
Meldžiu, beldžiu maloningai:
Gelbėk man Tu išganingai!
Neleisk pražūt kaip lapeliai šie!
Duok ilsėtis pas Tave
Kur ašaros nei lapai krinta,
Kur džiaugsmu Tavo angelai minta!

— o —

Jonas Dulcynas

TAS ŠVENTAS PASIRIŽIMAS!

Oi, tenezusta
Tas šventas pasirįžimas mūs:
“Vilniją Tėvynei atvaduot!”
Oi, nenustokit
Drąsos didvyriai Jūs
Sostinę nuo pančių išliuosuot!

W. v. Ešenbach. Vertė Vincentas

Parzivalis

11. Parzivalis Gralio karalius.

Sekančią dieną buvo suruošta didžiulė puota ir Feirefiss'is priimtas Apvalainstalo nariu. Šiuo metu atvyko, atjojo puikiu žirgu tymo balne, brangiais juodo aksomo drabužiais, žibučiais apsaugstyta dama. Tai buvo Kundria, Gralio pasiuntinė. Pirmiausia prisiartinio ir pasveikino Artus'ą, paskui žemai nusilenkė Parzivaliui ir prašė jai dovanoti, nes anksčiau jinai buvo labai prieš jį nusistačiusi. Po to ji pradėjo kalbėti:

“Lai išsipildo pilniausia tai, kas tau yra pažadėta. Ant Gralio pasirodė parašas, kad tau yra lemta būti Gralio Viešpačiu. Su tavim turi būti taip pat žmona Kondvirama ir sūnus Lohengrin'is. Antrajam gimusiam tavo sūnui Kardes'ui pasiliks valstybė. Jeigu tik iš tavo burnos klausymas paliuosuotų nuo kančių karalių Amfortą, nieks laime nebūtų Tau lygus! Nelaimės Gralis nenori, ypač nusidėjėlio žmogaus.

Beklausant Parzivaliui kalbos, jį apėmė džiaugsmas ir pro ašaras prabilo: “Dama, Jūsų burna pranašauja man didelę laimę. Jeigu Dievas mano žmoną ir vaikus paimtų savo globon, tai daug ką jis man duotų... Kad tai gali būti, ką Jūs dabar sakote, man liūdi ja Jūsų žibučiai ir rūbas. Sakykite tik, per kur bei kaip pasiekti man Gralioburgą?” “Koks nors žmogus turi tave palydėti. Tu gali jį pats išsirinkti, aš Jus vesiu.”

Parzivalis pasiėmė palydovu savo brolių Feirefiss'į.

Iš ritierių jis sužinojo, kad nieks negali surasti Gralį, kaip tik tas, kuris yra pašauktas, ir tie, kurie iki šiolei ieškojo, liovėsi.

Feirefiss'is įsakė atnešti nuo kranto brangių dovanų, kurias atsiskirdamas išdalino čia esantiems, ir su Parzivaliu, bei Kundria iškeliaavo Gralioburgan.

Karalius Amfortas vis dar baisiai kentėjo. Jis meldamas prašė ritierių, lygiai amžinos tiesos Andronijų, kad jį paliuosuotų nuo kančių ir suteiktų jam mirtį. Jis užmerkdamo savo akis, kad nematytų Gralio, bet niekas negelbėjo, numirti negalėjo.

Kai sukildavo jame sopuliai, jis rėkdavo iš skausmo; ritieriai sustodavo aplinkui, nešdavo visokią pagalbą, bet nieks negelbėdavo. Kai Kundria su Parzivaliu bei Feirefiss'u atvyko į Monsalvešijos Gralioburgą, pasitiko juos ritieriai su didžiausiu iškilmingumu. Nuėmė jų šarvus, brangius rūbus ir įvedė palociuosna.

Pirmiausia Parzivalis įėjo Amforto salionan. Labai mandagiai jis jį pasveikino ir paklausė, kodėl Jo Didenybė taip kenčia. “Paimkite nuo mano akių, aštuonioms dienoms, Gralį, tai pasibaigs mano kančios!”

Parzivalis nusizemino prieš Gralį ir meldamas Šv. Trejybės, kad pasveiktų jo dėdė Amfortas, prisiartinio prie jo ir paklausė: “Dėde, ko Jums trūksta?”

Ir štai, įvyko stebūklas! Staiga Amfortas pasveiko, pasidarė gražesnis beveik ir už patį Parzivalį.

Parzivalis pripažintas Gralio Karaliumi. Jis ir jo brolis dabar buvo laimingiausi už visus mirštamuosius žmones.

Apie šitą įvykį sužinojo taip pat Kondvirama ir kaipo Gralio karaliaus Parzivalio žmona, sulig pranešimo vieno ritierio, išsirengė kelionėn.

Parzivalis su didžiausiu džiaugsmu išvyko jos pasitikti. Pakelėje jis užsuko į Trevrezento pirkelę ir didis buvo šio džiaugsmas, kai jis viską sužinojo.

“Tavo laimėjimas yra didžiausia laimė, Budėk, kad vėl nesirast prie jo meilė.”

Toje vietoje, kur Parzivalis kada tai matė tris kraujo lašelius, rado anksti rytą pastatytą palapinę ir girdėjo esą tai karalienės Kondviramos. Tuojuo jis įėjo palapinėn ir rado dar miegančią savo žmoną, o šone jos abudu kūdikiu.

O kai jinai pabudo ir prieš save pamatė stovintį savo vyrą, jos džiaugsmui nebuvo ribų. “Taip, laimę sekdamas, tu vėl pas mane grįžai, džiaugsme mano širdies!” kalbėjo jinai.

Nūn pažadino iš miego vaikus ir širdingai pabučiavo. Jis juodu matė pirmu kart.

Kunigas atlaikė palapinėje mišias, po ko Kardas, kaipo Parzivalio valstybės įpėdinis, buvo apskelbtas ir vainikuotas karaliumi. Jis pamandravojo savo kariuomenę ir, pasibaigus puotai, sugrįžo į savo kraštą. Kiti nujojo į Gralioburgą. Kelyje Parzivalis leidosi ieškoti Sigunės, bet rado ją po savo ritierio karstu negyvą. Šale jo ir ji buvo palaidota.

Nakvoti jie vėl atvyko į Monsalvešę, kame juos labai iškilmingai priėmė. Suruošė didžiausią puotą, panašią kaip kad pirmu kart Parzivaliui, bet dabar jau jis pats buvo karalius ir nereikalingas buvo kardė. Čia vėl Repanse įnešė Gralį, kaipo skanių valgių palaiminimą. Feirefiss'is puikiai matė brangių akmenį, tačiau nema-

tė paties Gralio. Kai paklausė apie tai Titurel'io, kaip tai galėtų būti, jisai atsakė, kad joks netikėlis negali matyti Gralį.

Tada jam pasiūlė apsikrikštyti ir atsizadėti pagoniškų dievų. Sekančią dieną pamokino jį krikščionių tikėjimo tiesų ir suteikė šventą krikštą. Kaip krikšto motina, buvo Repanse, prie kurios jisai jautė didžiausią simpatiją kaip prie žmonos.

Jisai žadino vykti Indijon ir Amfortą, bet šio jau netraukdavo jokia žemiška svajonė. Galop jis bandė nors Lohengriną su savim paimti, bet Parzivalis šitaip jam tarė:

“Sūnus šventam Graliui teks,

• Kuriam širdį, savo darbus aukos!”

Dvylikta dieną vedė Feirefiss'is Repansę ir sugrįžo į Indiją. Ten juodu susilaukė sūnų, kuris

vėliau tapo kunigu Jonu ir išplėtė ten krikščionybę.

Lohengrin'is augo, brendo ir tarnavo Graliui. Akmeny pasirodė naujas parašas, esą viens Gralio ritieris bus paskirtas vienai tautai karaliumi, ir jis privalo nieko apie savo ateitį neklausti; nes jeigu paklaustų, tai būtų sugėdintas ir atstumtas nuo sosto. Brabanto karalaitė, paties Dievo valia, tuo laiku turėjo išsirinkti sau vyrą. Stebuklingu būdu, paskui vieną gulbę, atplaukė laiveliu Lohengrin'is ir tapo Brabanto karalium-valdovu. Juodu gyveno laimingai, bet kai vieną kartą paklausė karalienė apie savo mylimojo ateitį, apie kurią klausti jo buvo nevalia, tai pasirodė gulbė ir nuvedė Lohengrin'ą atgal į Gralioburgą. Iš čia ir eina pasaka apie Gulbės ritierių.

Paryžius, 4-12-25 mt.

Stasys Būdas

Teatro Kilmė

(Tęsinys)

5. Teatro kūryba.

Tragikai.

Sofoklis. Po Eschilo graikų teatre žymiausią vietą vėliau užėmė Sofoklis. Gimęs gana turtin-goje šeimoje, netoli Atėnų (Kolonoje) 493 m. prieš Kristų, kaip ir Eschilas, taip pat dalyvavo Maratono ir Salaminos kovose. Jei apie Eschilą sakėme, kad jis jaunatvėje neturėjo pasisekimo savo kūriniais, tai apie Sofoklį galima visai priešingai išreikšti: savo tragedijomis jis dar jaunas būdamas net senį Eschilą nukonkuravo ir tolai-kinėje graikų visuomenėje didžiausio laimėjimo pasiekė. Ir šiaip gyventi jam neblogo sekėsi; ypatingai nemažo pasisekimo turėjęs moterų tarpe: mat buvęs dailaus veido ir ne vienai gracijai simpatizuodavęs.

Jaunose dienose Sofokliui tekę prisiklausyti įvairių legendų, pasakojimų, kas paskui, kaip sakoma, davę didelio akstino ir jo nemirštamai kūrybai.

Būdamas pilnų metų, Sofoklis dar dalyvavo kaip visuomeniniame taip ir politiniame gyvenime; buvo užėmęs net ir dideles strategines (karines) pareigas. Senatvėje, eidamas tėvo keliu, jis net kunigu tapo. Bet tuo laiku ir jo gyvenimo mėlynė visai netikėtai apsidrumstė. Jo sūnus, norėdamas išgauti veidmainingu būdu tėvo turtą, jį teismui apskundė, kad jis esąs beprotis. Tačiau tėvas mokėjo parodyti teisybę ir sūnaus

niekšybė pasirodė aiški. Mirė 406 m. prieš Kristų.

Nors veik visą gyvenimą buvo užimtas socialiniais reikalais, bet vistiek Sofoklis savo įgimtą genijų įstengė pavesti teatro kūrybai. Ji daugiau vertesnė ir gausingesnė ne kaip Eschilo. Sofoklis išviso parašė apie 120 tragedijų. Bet iš jų mums tik 7 tėra žinomos, būtent: “Ajaksas,” “Antigona,” “Edipas Karalius,” “Edipas Kolonoje,” “Elektra,” “Filokletas” ir “Trachinietės.” Kūrybinė Sofoklio medžiaga imta iš graikų tautos mitų ir pats jo tragedijų veiksmas daugiausia sukasi apie Tebų pilį. Vertybės žvilgsniu tragedijos pasižymėjo didžiu pilnumu ir išpūdžių gausingumu. Sofoklis geriausias psychologas, anų laikų graikų dramos pirmasis romantikas ir nepralenkiamas sensorius.

Kaip kitų graikų dramaturgų bei tragikų, taip ir Sofoklio kūrinuose sprendžiama aukštos gyvenimo mintys tautos tradicijos ir papročiai. Ir visa tai, galima sakyti, atlikta gana aiškioj formoj.

Savo kūrinuose Sofoklis neleidžia jumoristinio (komingo) atribūto, ir todėl juose vyraujamai dvelkia kilni ir herojinga nuotaika. Jis pirmas scenon iškelia ideales moteris, pagilina graikų mintijime didesnę jų vertybę. Turbūt ne už ką kitą jį moteris taip aukštai ir adoravo.

Savo kūrinių dėka, jis ir asmens neliečiamybę mokėjo išlaikyti. Kai jį teismui apkaltino jo sūnus, Sofoklis išsiteisinimo vieton prieš teisėjus perskaitė kelias eilutes iš savo tragedijos “Edipas

Kolonoje" ir sujaudinti teisdariai jį paleido. Sofoklis žymiausias visų laikų graikų tragikas. Jei nūdieniai teatro kritikai vainikuoja senovės graikų teatro kūrėjus genijų aureole, tai pirmenybę ją gauti, neabejotinai Sofokliui priklauso. Tat ir nenuostabu, kad šiandieniniai kai kurie teatrai dar tebestato Sofoklio tragedijas.

Žymiausias Sofoklio kūrinys, už kurį vieną jis visais laikais gali būti garbinamas, yra tragedija "Antigona." Ji žymiausia ir visoje graikų teatro kūryboje. Antigona tai kilniausia ir ideali viso pasaulio moteris, kurios tipą ir visoje, po Sofoklio gimusioje, literatūroje, terandama labai retai. "Antigono," kaip kūrinys, paveikė stipriai ir Rymo įstatymus, parodydamas, kad įstatymai niekada negali nutolti nuo gyvenimo realybės: širdies ir jausmų. Antigona-mergaitė, kuri herojiškai kovoja su konservatyviškomis socialio gyvenimo tradicijomis, nesigailėdama ir savo gyvybės. Kovojava, kaip tik galima intensyviau kovoti už bet kokios idėjos realizavimą. Keliais bruožais pažvelkim į "Antigonos" turinį.

Graikuose buvo paprotys, kad mirusius stengtasi kuo iškilmingiau palaidoti; tam net ir dievai pritarė. Kiekvienas gi, kuris pasipriešindavo savo tėvynei, visai nebuvo laidojamas ir tik jo lavonas išmetamas šunims ir paukščiams sudraskyti. Prieš šį paskutinį įstatymą stipriai kovoja ir veikalo didvyrė Antigona.

Tebų karaliaus Kreonto pilyje, seserys Antigona ir Ismena rūpinasi kaip palaidoti įstatymo pasmerkta savo brolių Poliniką. Mat jis kovėsi su savo broliu Eteoklu, gynusiu tėvyne, ir abu dvikovėje žuvo. Antrasis, gynes tėvyne, buvo iškilmingai palaidotas, o Polinikas, kaip žinome, buvo išmestas laukan ir niekas jo laidoti negalėjo. Antigona ilgai prašė sesers Ismenos padėti palaidoti mylimąjį brolių, bet pastarajai atsisakius nuo tokio žygio, tą atlieka ji viena pati, nors ir tikrai žinodama, kad užtai bus mirtimi nubausta. Bet štai lavono sargai ją suima ir pas Kreontą atveda. Jam ji nesigina savo kaltybės. Itūžęs karalius, prieš įstatymus nusikaltusią Antigoną nuteisia mirti. Sprendimą ji ramiai sutinka, tik skundžiasi, kad neturėjęsi vyro ir nepatyrusi laimės tapti motina (mat ji buvo pirm to susižiedavusi su karaliaus Kreonto sūnumi Emonu). Po to vienas burtininkas Kreontui pranašauja, kad už tokį pasielgimą, jo šeimoj mirs artimiausia širdis. Ir ištikro: mirus Antigonai, ant jos lavono nusizudo jos mylimasis Emonas. Tą išgirdusi Euridika (Kreonto žmona, Emono motina) iš didelio skausmo ir nusizudo. Burtininko pranašavimas išsipildė. Tik po to ir pats Kreontas baisiausiai grauždamasis, gailisi, kad davęs tokiam žiauriam įstatymui išgalėti.

Šis turinys parodo, kad Antigona nors ir mirė, bet savo mirtimi ji parodė tokių įstatymų negalimumą; jos mirtis privertė senį Kreontą, kad panaikintų šį paprotį.

Panašių moterų sutinkame ir kituose Sofoklio kūrinuose. O sulig "Antigona," lengvai galime spręsti ir kitų jo veikalų vedamąsias mintis bei vertybę.

(Bus daugiau)

Art. St. Pilka ir "Aušros Sūnų" Vaidinimas

Art. St. Pilka kelis metus dirbo Kaune, kaip Valstybės Teatro pirmaeilis aktorius ir laikomas vienu iš žymiausių mūsų vaidintojų profesionalų. Prieš atvyksiant Lietuvon, gyveno Rusijoje; kaip aktorius prasimušė į labai gerą padėtį. Amerikon Art. St. Pilka atvyko laikinai susipažinti su amerikiečių scena ir liuosą nuo savo studijų laiką pašvėsdavo kėlimui teatro lietuvių tarpe. Nekurį laiką važinėjo su garsaus "Dzimdzi-Drimdzi" vodevilio dalyviais, nuo rudens apsistojęs Chicagoje paruošė keletą nepaprastų vaidinimų, kurie turėjo didelio pasisekimo.

Už keleta dienų Art. St. Pilko apleidžia Chicago, savo atsisveikinimui, kartoja pagarsėjusį S. Čiurlionienės originalų 4-ių aktų patriotinį veikalą "Aušros Sūnūs." Veikalo turinys vaizduoja Lietuvą prieš 30 metų, kada rusų caro valdžia buvo uždraudusi lietuvių spaudą. A. A. Dr. Jono Basanavičiaus pastangomis Tilžėje pradėta leisti pirmąjį lietuvių kalboj laikraštį "Aušra," kuris kėlė tautišką sąmonę. Atsirado drąsuolių-knygnešių, kurie savo gyvybei pavojaus nebodami, išdrįsdavo nešti tą laikraštį ir knygas iš Vokietijos į Rusijos pusę—į Lietuvos žmonių sukrypusias bakužes. Tokio kontrabandnešio-knygnešio tipas yra vaizduojamas veikale "Aušros Sūnūs." Tas veikalas bus kartojamas toj pačioj vietoj, kur buvo statytas pirmu kartu.

Vaidinimas nepaprastai puikus, kuris mums lietuviams daro garbę.

Moderniškiausi Goodman teatro scenos įtaisymai, jauki salė, gražiai suderintas vaidintojų sąstatas, pagaliau dalyvavimas paties Art. St. Pilkos ir Art. Komp. Vanagaičio "Aušros Sūnuose" leidžia tikėtis, kad publikos gausiai atsilankys ir tinkamai išleis daug užsipelnusį Art. St. Pilką.

"Vyties" redakcija iš savo pusės linki gerb. Art. St. Pilkai geriausio pasisekimo, linki laimingos kelionės į mūsų tėvynę Lietuvą, tik netaria dar "sudiev," bet "iki pasimatymo."

SAVĖS PERGALĖJIMAS:

Laimingas tas, kas pergalės save
Nors daugel nukentės...

Ir kaip bus gera prisiminti,
Kad tie takai erškėčiuos minti

Naujas kartas tolyn lydės.

Pirmyn kol dar laki mintis
Pasielia tas erdves srytis.

Jaunimė, tu kaip meteoras

Lydi tave viltis ir noras

Atbusk kol dar aplink naktis!

Žilvitis

Stanley W. Zaruskas

A Lithuanian's Sacrifice

Dedicated to the Knights of Lithuania

(Continued from Nr. 1 [215])

CHAPTER II.

Private Valentas

Mr. Jankauskas' rank was that of a sergeant, as could be testified by the three stripes on his sleeves and by the wide stripe of red that trimmed the border of his epaulets. His khaki uniform, similar in style and cut to that of the American, fitted snugly on his bulky frame and broad shoulders, adding a distinctive martial grace and appearance to his tall stature. Hard experience was written in the wrinkles of his face whose swarthinness was pronounced more effectively by a black mustache and shaggy eyebrows. A ghastly scar, a memento received in some recent combat, ran across his left cheek. His steel-grey eyes blazed with inflexibility, their light color accentuating by contrast all the more strongly his otherwise dark features. They possessed the unique power to pierce the inner parts of man whoever came under his stare. The sergeant was known to be a veritable lion in a fray and his courage was a theme of conversation and of admiration among his acquaintances. He had but one love, that for his country; one hate, that for those who antagonized her, and yet another passion:—contempt for cowardice.

The other two men who comprised this party were the sergeant's cronies of Vilna whom chance had reunited in this tavern. Corporal Navickas was in the artillery, while Private Pranas, a diminutive sort of a person, but of increased substance, like "mine host" Lobikas, served in the cavalry of the Ninth Light Horse. Their visages, too, were furrowed with marks of exhaustion and fierce fighting and other indications of the strains of battle.

"Ah, my dear Mr. Lobikas," exclaimed Private Parnas, first tasting, then smacking his lips with satisfaction and gulping down the whiskey, "I wonder who could not praise the excellent "degtinē" you so skillfully distill. It is a liquor of rare accomplishment; man, you are a master!"

"You flatter me," smiled the benighted host, "I hope you shall not forget my tavern and its services when this war ends."

"Forget, ah, what silliness! I shall move here to be the champion sampler of your home-made liquors."

When a toast was drunk to the future success of the inn-keeper, he retired. The conversation between the soldiers became general. They commented upon the various flank movements, on the retreat of the Lithuanian army from the original front when it was unable to resist the enemies' superior numbers, and finally the trend of speech turned into the channel of discussing the merits of some of their friends and also upon those comrades who payed the toll of glory and valor with their bodies which now lay upon the snow-covered battlefields.

"Sergeant," said Corporal Navickas, "have you heard of Private Valentas of your battalion?"

"My dear sir, the stupidity of the question!," interrupted Private Pranas with a careless wave of his hand. "Everyone knows him."

"Sir," responded the sergeant with an offended air, "an army is large. It is quite impossible even to know the men of your battalion and especially if the individual in question is a private." The last word received a pronounced emphasis. He glanced sharply at Pranas, who was unfortunate enough to make this impertinent remark and also to enjoy no rank. After receiving an apology from the humbled private, sergeant Jankauskas resumed: "And who is this Valentas?"

"A resident of Trakai, and according to rumor, though it does seem impossible, the son of an old man who has distinguished himself in the Franco-Prussian War, but in short he is a man not worthy of fighting under The Knight."

"What, a cavalryman not worthy and in my battalion?" exclaimed the sergeant vehemently, rising and banging his knotted fist on the table with such force that the glasses swayed with a hazy motion giving off a tinkling sound, while one, more unfortunate than the others, fell to the floor, smashing to mere bits. The sergeant was under the impression that Navickas, being an artillery man, tried to pass a satirical remark on the cavalry, for, as it is observed, the different branches of service in the army nurse a peculiar enmity against each other for some unknown reason. "I demand an explanation, sir, and advise you to weigh your words."

Navickas returned the sergeant's stare with one of equal fierceness. After a pause he began in a deliberate voice. "Is one a true son of his

country when he shuns his own comrades as if they were infested with a plague, avoids them and does not even join in the chorus to salute his land with "Long Live Lithuania" until expressly told to do so? These statements are the results of my personal observation. Of course, he cannot be accused of anything grave, though I have suspicions, but another incident occurred which makes me shudder to think that such as he is in the ranks, posing as a defender of his country. Pranas witnessed it and will tell it with more accuracy in detail. Sir, if you please."

Navickas nodded towards Pranas, who brooded sadly on his chair and evinced a sudden change of spirits. After clearing his throat and bestowing a doleful glance on the floor at the broken pieces of glass which had previously held his portion of "degtinē," he began: "You remember, sergeant, the night when our troop was in bivouac at X..., and had received a false alarm of the enemies' attack?"

Seargent Jankauskas nodded.

"Well, I happened to sleep near this Valentas that night, who, when the trumpets sounded 'To Arms,' jumped up like a scared rabbit, grasped my arm with such tenacity that surprised me, while his other hand, instead of holding his unsheathed saber, clasped a rosary. He shivered like a leaf, sir, and repeated 'Hail Marys' in rapid succession and ejaculated the names of all the saints in the calendar, imploring their protection. I myself am a staunch devotee of Our Lady, but reserve my supplications to the confines of the chapel. When the report was received that the alarm was false, this Valentas' whole being heaved with a sigh of relief. Can you imagine a soldier sigh because the promise of action is denied him? How ridiculous! Others about me swore and cursed, because they burned with desire to stick their red pigs, and this eccentric fellow sighed! Ah... ah." The narrator indulged in unrestrained laughter, rolling his corpulent bulk in the chair. The sergeant's face remained unchanged, not giving the slightest suggestion that he either appreciated or looked unfavorably upon this outburst of derision. Private Pranas continued: "And after the brazen idiot realized he held my arm, he blushed like a bashful maid and said that he had to admit that he felt a protecting influence in my arm."

Pranas ended into another spasm of laughter and, having borrowed Corporal Navickas' glass, he filled it and drank to the health of so "brave" a soldier.

Sergeant Jankauskas continued to sit immobile for some time, buried in profound thought. Finally he spoke in a low menacing tone:—"Gentlemen, our troop harbors a man whose actions manifestly brand him a coward. A coward, the worst kind in humanity. I would to God I were at his side in battle. If he would but make an awkward move or hesitate to enter the fray, I think this will suffice to bring to a closer death than he wishes for." His rough hand patted the heavy army revolver that hung at his side. The muscles of his features remained taunt and appeared to be chisled in cold marble.

(To be continued)

—o—
Jonas J. Plytaitis

FOR THEE, O FATHERLAND!

Ah, Fatherland! the very marrow of my soul
Doth 'gainst Thy foe rebel!
I know: around my heart do roll
The rumblings of Thy foeman fell!
I feel his loud, insulting laugh,
His cursing breath withal—
But this is soft, the milder half,
A nothing I may call!
Ah, but when the real I view,
How distant peaceful love!
In frothing rage I brave pursue
The foeman of my dove!

.
Yea, Lietuva! for Thee my blood congeals,
For thee it passionate burns!
For thee 't is open—naught it conceals,
To succor Thee it yearns!

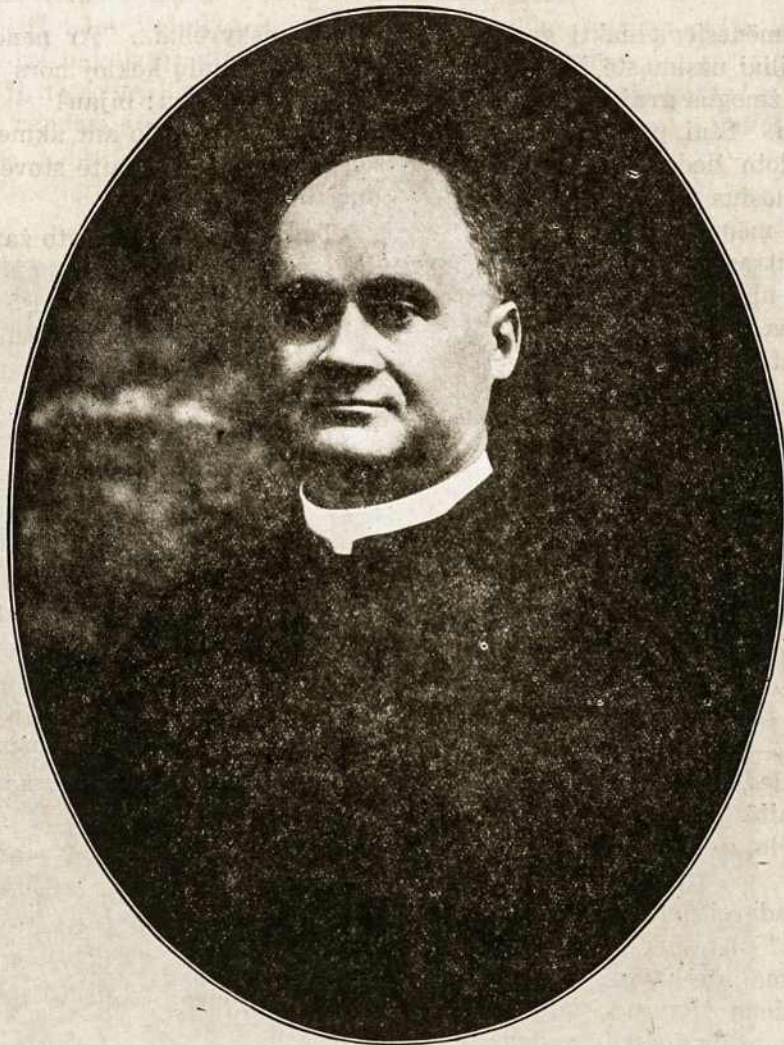
—o—
Frank Balwich

VISITING NATURE.

Into the shadows of the wood I plod,
All quiet, save the breeze that passes through
So Phantom-like, it rids the leaves of dew,
Which interrupts the insects on the sod.

The glory of a life-filled work of God,
Was present in this sight within my view;
And then a bird would sing a song or two,
And flying, lose itself within a tod.

In this environment how close was I
To God and His inspiring works of art,
Which entered me and raised my soul so high.
And past me swift a rabbit white would dart,
This tranquil scene it would intensify;
And then the sinking sun bade me depart.

KUN. KAZIMIERAS URBANAVIČIUS
(Jonas Kmitas)

So. Bostono Šv. Petro Lietuvių parapijos klebonas, kuriam vasario (Feb.) 7-tą dieną sukako 30 metų kunigavimo.

Gerb. jubiliantas yra plačiai žinomas ne vien kaip pavyzdingas kunigas-klebonas, bet taipgi kaip rimtas visuomenės darbuotojas, kalbėtojas, rašytojas-poeta. Tai didelių gabumų, gilios išminties ir nepaprasto takto žmogus. Savo talentinga plunksna daug yra prisidėjęs prie praturtinimo lietuvių literatūros. Yra patiekęs lietuviams keletą stambių vertimų, k.t. Clemens'o (Mark Twain'o) "Huckleberry Finną," Charles Dickens'o "Oliverį Twistą." Iš jo originalių raštų labiausia yra prasiplatinę: "Mūsų Socialistai," "Vaizdeliai" (Rinkinys Vaizdelių iš "Pažan-gos") ir "Jono Kmito Eilės." Be to dar beveik nuolatinis bendradarbis katalikiškų laikraščių. Taipgi yra gabus satyrikas. Pasirašo įvairiais slapyvardžiais.

Gerb. jubiliantas yra didis Vyčių mylėtojas ir rėmėjas, nuo pat Vyčių organizacijos įsikūrimo. Daug yra puošęs organą "Vyti" puikiomis eilėmis ir pamokinamais raštais. Yra L. Vyčių 17-tos kuopos dvasios vadas. L. Vyčių 13-tas seimas įkainavęs gerb. jubilianto pasiaukavimą Vyčių organizacijai pakėlė į garbės narius.

Jau devinti metai kaip darbuojasi So. Bostone. Per tą laiką beveik visas skolas parapijos atmokėjo ir dabar sudarė lietuviškos mokyklos fondą. Savo malonumu, išmintingumu netik parapijonų meilę igijo, bet ir laisvamaniai su pagarba į jį atsineša. Todėl vasario 13 d. So. Bostoniečiai iškilmingai paminėjo tas savo vado brangias sukaktuves. Išryto, draugijų delegatai klebonijoje su gyvų gėlių buketais sveikino gerb. jubiliantą. Iškilmingą sumą su asista laikė pats gerb. jubiliantas. Diakonu buvo kun. Juras, subdiakonu kun. Strakauskas. Pamokslą sakė kun. Vasys. Vakare buvo parengtas puikus bankietas. Čia gerb. jubiliantą sveikino apylinkės kunigai ir draugijų atstovai. Altoriaus berniukai Vyčiai, ir bankieto rengėjai įteikė dovanas. Ilgiausių metų!

H. Senkewicz'ius

Palaiminta

Vieną sykį, gražią mėnesieną naktį gudrusis ir didingasis Krušna giliai užsimastė ir tarė:

— Aš maniau, kad žmogus gražiausias žemės tvarinys, bet apsirikau. Štai prieš mane švelnaus vėjelio supamas loto žiedas. Juk jis daug gražesnis už visus gyvuosius tvarinius! Jo žiedlapiai prasiskleidė prie mėnulio šviesos; o aš nebegaliu nuo jo akių atitraukti!

— Taip! Žmonėse nieko panašaus neužtiksi!
— Tarė jis atsidusdamas.

Krušna vėl užsimastė. Paskui tarė:—O delko man, dievui, nepasinaudoti savo žodžio galia ir nesutverti tokio tvarinio, kuris būtų toks tarp žmonių, kaip lotas tarp žiedų? Tegul taip stoji žmonių džiaugsmui! Lote! Pavirsk gyva mergaitė ir stok prieš mane!

Staiga vilnis sudrebėjo, lyg būtų ją blezdinga sparnu palietusi; naktis prašvito; mėnulis dar šviesiau pažvelgė; naktiniai strazdai dar balsiau sučirškė ir staiga vėl nutilo. Stojosi stebūklas: prieš Krušną pasirodė lotas mergaitės pavidale...

Net patsai Krušna tuo nusistebėjo!—Iki šiol tu buvai vandens žiedu,—tarė jis,—bet nuo šian die būk mano minčių žiedu ir kalbėk!..

Ir sutvertoji mergaitė taip tyliai prakalbėjo, kaip šnabžda baltieji lotoso žiedlapiai, vasaros vėjelio myluojami.

— Valdone! Tu padarei mane esybe, tai kame mane apgyvendinsi? Atmink, viešpatie, kad aš, loto žiedeliu būdama, drebėjau ir slėpiausi žiedlapiuose nuo kiekvieno žiauraus vėjo pūstelėjimo; aš bijodavau smarkių lietu ir audrų; bijodavau žaibų ir perkūnijos, bijodavau net ir karštųjų saulės spindulių. Tu pavertei mane esybe iš loto, delto aš tebeturiu visa jo savybes ir prigimtį; ir dabar bijau žemės ir viso, kas joje randasi... Tai kame mane apgyvendinsi?..

Krušna pažvelgė į dangų savo gudriomis akimis, pamastė ir tarė:

— Ar nori apsigyventi kalnų viršūnėse?

— Ne! Tenai sniegas ir šaltis: bijau!

— Tai aš įkursiu tau gintaro rumus jūros dugne!

— Jūros dugne gyvena daug baisių gyvačių ir kitų biauurybių! Bijau!

— Gal nori apsistoti tyruose?

— O, valdone! Sukuriai ir smėlio audros siaučia tyruose! Bijau jų, lyg laukinių žvėrių bandos!

— Tai ką turiu daryti su tavimi, gyvas žiedeli!? Va! Elloros dykumų pakriaušiuose gy-

vena atsiskyrėliai... Ar nenorėtum apsistoti toliau nuo žmonių kokioj nors pakriaušėj?

— Ten tamsu: bijau!

Krušna atsisėdo ant akmens ir pasirėmė rankomis galvą. Mergaitė stovėjo prie jo persigandusi ir virpėdama.

Tuo tarpu pabudo ryto žara ir nušvietė rytinį dangaus skliautą. Ežero paviršius sublizgo aukso bangose; palmės nusipuošė pirmaisiais saulės spinduliais... Vandenyse sukliko gervės ir baltieji gulbiai, gičiose povai ir papūgos. Jiems prietarė graziame varlekaušyje įtemptų stygų aidai ir žmogaus dainos garsai...

Krušna pakėlė galvą ir tarė:—Tai poetas Valmika sveikina tekančią saulę...

Praslinkus nekuriam laikui, ežere tarp vandens lelijų pasirodė ir pats Valmika.

Pamatęs mergaitę, sutvertą iš loto žiedo, perstojo skambinti, perlamutrinės varlekaušis iškrito žemėn, o Jis pats nuleido rankas ir apmirė. Stovėjo, lyg negyvas, rodos, Krušna jį būtų tyčia pavertęs vandenin nusiųsiu medžiu...

Dievukas apsidžiaugė, kad poetas nustebo jo rankų kuriniu.

— Pabuska, Valmika,—tarė jis,—ir tark, nors vieną žodį.

O Valmika tarė:

— Myliu!..

Tik tą vieną žodį jis tesuprato ir temokėjo pratarti.

Krušnos veidas ūmai prašvito.—Stebuklingoji mergaitė!—sušuko jis.—Aš radau tau gyventi vietovę, tavęs vertą: gyvenk poeto širdyje.

Valmika vėl pratarė:

— Myliu.

Ir galingo dievuko noras stumte stumė mergaitę į poeto širdį, kurią jis padarė perrėgimą ir skaisčią, kaip krikštolas.

Graži, kaip vasaros diena ir rami, kaip Gango bangos, mergaitė nužengė ir atrastąjį jai būstą... Bet staiga ji žvilgterėjo poeto širdies gelmėn ir nubalo, o baimė ir išgastis ją kankino, kaip žiaurus žiemos vėjas...

Krušna nusistebėjo.

— Kas tau, švelnusis žiedeli?—Paklausė jis,—nejaugi tu bijai ir poeto širdies?

— Kūrėjau! Nejaugi tu nori, kad aš joje apsigyvenčiau! Taip! Toje širdyje aš matau ir snieguotas kalnų viršūnes ir jūrų dugną, pilną

nuožmių baisybių ir tyrus su audra ir vėsulais, ir tamsiuosius Elloros pakriaušius... Ne, kūrėjau, čia apsigyventi aš bijau!

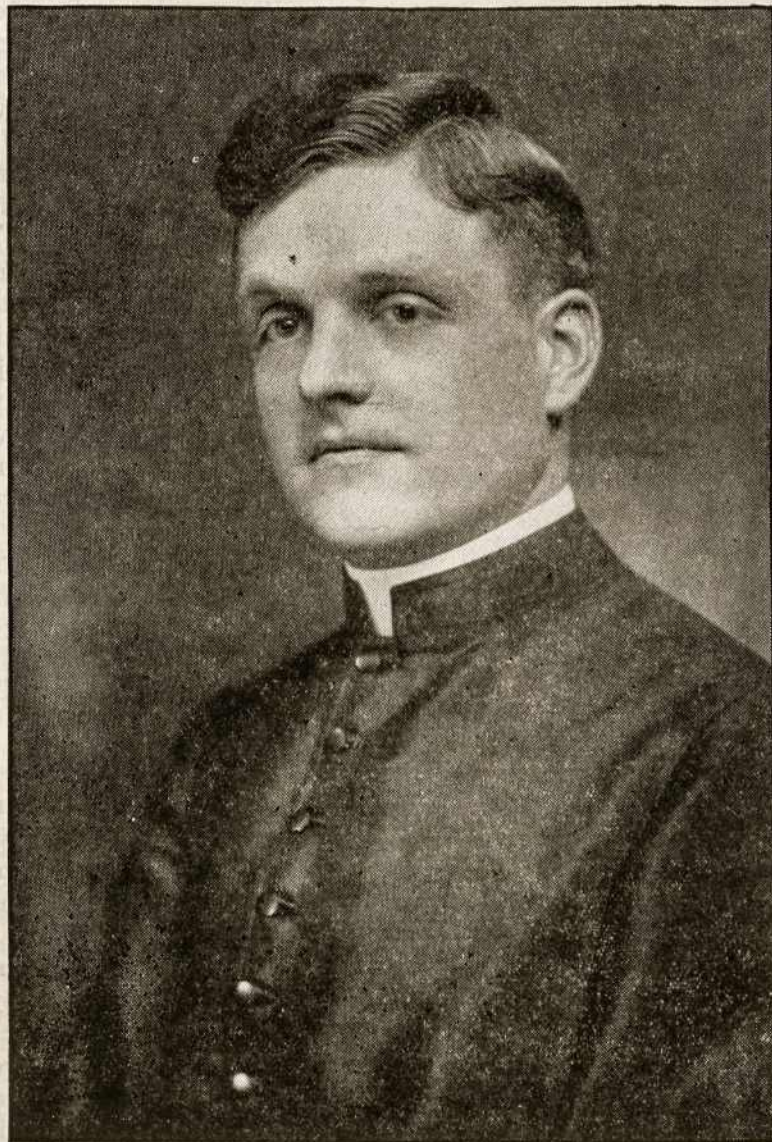
Bet geras ir gudrus Krušna atsakė:—Nusiramink, švelnūs ziedeli! Jei Valmiko širdyje randasi šaltas sniegas, tai būk jam šilta pavasario saulė, kuri galėtų jį, tą šaltąjį sniegą, ištirpyti. Jeigu jo širdyje randasi jūrų dugnas, būk

žemčiūgo grūdėliu... Jei yra tyrai—prisėk juos laimės žiedų; ir jeigu randasi niaurios Elloros pakriaušiai, tai būk juose saulės spinduliu ir apšviesk juos...

Valmika, kuriam grįžo kalba, iki šiol buvusi užkritis, prabilo:

— Ir būk palaiminta!

Sulietuvino *Pr. Genys.*

KUN. PRANAS V. STRAKAUSKAS

So. Bostono Šv. Petro Lietuvių parapijos vikaras. Į kunigus tapo išventintas gegužio 23 d., 1924 m., ir tuoj paskirtas į šią parapiją. Jo paskyrimas žymiai palengvino gerb. klebono K. Urbanavičiaus būvį. Gerb. kunigas Strakauskas yra "our own", nes gimė Bostone, mokslus ėjo Bostone, kunigystės sakramentą priėmė Bostone, ir dabar kunigauja Bostone. Yra energingas, darbštus ir didelis lietuvių patrijotas. Myli jaunimą-Vyčius ir su jais daugiausiai darbuojasi. Jo sumanumu ir pasidarbavimu So. bostoniečiams pavyko taip tvarkingai ir gražiai pagerbti savo kleboną kun. K. Urbanavičių jo 30-ties metų kunigavimo sukaktuvėse.

Pastabos ir Apžvalga

Gyvenimas—kova. Gyvenimas kova, tas ja laimės, kuris bus tinkamai prie jos prisirengęs.

Renkimės į gyvenimo kovą, renkimės ne kardais nešini, ne šarvais apsikale, ne liedami milžiniškas kanuoles; tie viršpaminėti karo pabūklai gyvenimo kovoj mažai turi reikšmės. Vienok žinome gerai, kad be ginklo į kovą stoti negalima. Koki turi būti mūsų ginklai? Atsakymas trumpas ir aiškus—mokslas, šviesa, susipratimas ir vienybė. Mokslas, susipratimas parodys mums tikrą kelią į gyvenimo kovą—gi vienybė bus tuomi cementu, kuris sulies mus į neperlaužiamą sieną.

Pažink save ir pergalėk: žodžiai Graikų išminčiaus Sokrato. Tas gyvenimo kovoj išeis pergalėtoju, kuris pažins save, pažinęs stos į kovą patsai su savim, su savo blogais palinkimais ir su visu tuom, kas tik gali stoti skersai kelio savęs tobulinimos.

Audringiausias žmogaus gyvenime laikotarpis, tai jaunystė. Todėl šiandien ir verda arši kova tarpe įvairaus plauko “šviesos ir laisvės” skelbėjų, kad patraukti jaunimą savon pusėn, kad padaryti jį aklu įrankiu, kuris atstumtas nuo tikrojo šviesos žydinio išeis į gyvenimo kovą neturėdamas nei mažiausios nuovokos kas tas gyvenimas, kas jis pats ir kam jis yra reikalingas.

Dievas sutverdamas žmogų davė jam sveiką protą ir liuosą valią, tai yra pažinimą gero ir blogo.

Kad atsiekti pageidaujamo tikslo, yra būdai, kurie palengvins mus grumtis su įvairiom pagundom gyvenimo kovoj. Jaunimas jokiū būdu negali būti susiskaldęs į vienatas, jis turi burtis į geras tautiškai-katalikiškas organizacijas, ten jis ras tą veidrodį, į kurį pažiūrėjęs pažins save, pamatys savo dvi pusi gero ir blogo. Gera organizacija nuskaidrins jaunuolio-lės sielą, priduos atsparumo atmesti visą tai, kas yra bloga, kas gali susilpninti jo jaunus jėgas, kurios jam labai reikalingos gyvenimo kovoj.

Liet. Vyčių organizacija globia po savo vėliava 5,000 kaip čia gimusio, taip ir iš Lietuvos-tėvynės atkeliavusio jaunimo. Penki tūkstančiai, tai gražus būrelis: bet palyginus su tuomi, kiek abelnai yra lietuvių Suv. Valst., tai nenoroms kyla klausimas, ar ištikrųjų pažįstam patys save?

Kareivis, kuris pamatęs priešą apleidžia apkasus—skaitomas tėvynės išdaviku.

Ką pasakyti apie jaunimą, kuris liuosą valią pasitraukdamas iš pozicijų užleidžia vietą savo idėjos priešui?

Jaunuolis-lė priklausanti L. Vyčių organ. ne-

užtenka prisisegti jos ženklelį, bet turi būti aktyvus narys-rė, atsidavęs visa siela jos idealams.

Su šio mėnesio pabaiga užsibaigia mūsų organizacijos narių vajas. Tad stokim į darbą, nelaukdami rytojaus, nes ryt dieną gali nuo mūs paimti kiti. Te nelieka nei vieno-os, kuris-ri neprirašytų per šį narių vajú nors po vieną! Žinau, kad yra narių, kurie jau po keletą prirašę, bet yra ir tokių, kurie dar nei po vieną neprirašė. Tad į darbą jaunime!

Mirė Lietuvių Tautos Atgimimo Tėvas, Dr. Jonas Basanavičius. Dar tebegaudžia mūsų ausyse didelio gėdulio varpų garsai, dar tebegirdimos liūdnos šermenų giesmės; kartu gerklėj nuo kodylo dūmų, dar nenudžiūvo ašarotos blakstienos po mirties a.a. arkiv. Jurgio Matulevičiaus.

Štai kita begalo liūdna žinia žaibo greitumu ir elektro šiurpuliais sukratė visą lietuvių tautą, tai mirtis Tautos Atgimimo Tėvo, Dr. Jono Basanavičiaus. Jis mirė Vasario 16 d. mūsų sostinėj Vilniuj, kuriam jis švietė atgimimo aušra.

Jam mirus Lietuvos valdžia paskelbė penkių dienų gėdulą visoj šalyj. Liūdi Tėvynė netekusi darbingojo savo sūnaus, kuris visą savo gyvenimą pašventė del jos, liūdi vilnijos lietuviai, netekę savo vado, ramintojo ir patarėjo; liūdi nepriklausomos laisvos Lietuvos vaikai, liūdim ir mes už jurių-marių.

Mintimis skrendame į mūsų sostinę Vilnių, ir suklaupę prie Jo karsto kartu su visa lietuvių tauta tariame: “Amžiną atilsį suteik Jo vėliai Viešpatie.”

—o—

Pr. Genys

EINU.

Einu tolyn... Didi kelionė mano.

Už jūrų ir miškų pilio šviesi

Pasaulio žiburiais puošta, graži—

Žadėjo man sukurt geresnę dalį,

Žadėjo palaimos atverti šalį

Ir širdį—ne šaltais skausmais maitinti—

Auksiniais žodžiais žadėjo atgaivinti.

Toli jau atėjau į žemę,

Neb'uzmatau jau mėlsvo jūros kranto

Nei burių tų šilkinių, kur vežė mano sielą

Iš saulėtų šalių į žemės juodą vargą,

Kur sopuliai masina dainą mielą,

Širdis vien tik usnių priaugus serga.

Toli aš dar keliausiu—toli pilis ramioji,

Kur sopančią nutildys man krūtine—

Nes ji skausmu maitinasi ant žemės,

O spindulių sulaukia paskutinė

Šviesybės laukdama—dangus aptemęs.

Ir sutemuose klaidžioja, be saulės,

Kalnėnai, 1923.

Šviesa

Kas yra saulė? Žinome jos dydį, svorį, ir kad ji yra kamuolys ugnies daug karštesnės už ugnį kurią žmogus gali sukurti. Žengiame prie kitų tyrinėjimų. Turime išmokti saulinės šviesos ir saulinės šilimos, kaip mes jas žinome ir kokių būdu čionai atkeliauja. Kaip, kada ir kur jos padaro mūsų atmosferos debesis, kurios yra tikrosios srovės mūsų ežerų ir upių.

Šviesos jausmas.

Jei būdami tamsiame kambaryje užmerktumėt akis ir pirštą spaustumėt akies voka, priešais spaudimo vietas jaustumėt arba matytumėt lanką šviesos. Jei smagiai į akį užduotumėt, pajustumėt šviesą, kuri išrodytų kaip liepsna ugnies. Visas šis tai yra fiziologinis atsiliepimas arba akies tinklinio apvalkalo reakcija. Yra todėl manoma, kad šviesa yra koks tai daiktas kuris nuolatos labai trumpomis bangomis sujūdiną tinklinį apvalkalą.

Piršto analogija.

Įmerk pirštą į indą vandens, ir judink pirmyn ir atgalios. Nuo vietos neramumo išsiskleidžia smulkios vandens nešamos bangos, kurios atsiduria į indo kraštus. Piršto judinime turime pradžią agitacijos (neramumo), vanduo veikia kaip agitacijos praplatintojas-nešėjas, arba būdas per kurį piršto sukelti neramumai yra parnešti į indo kraštus. Kraštai indo turi perimti bangų smūgį.

Gamtos šviesa.

Tam panašiu būdu turime agitacijos pradžią judinančiose atomose šviesaus kūno. Medžiaga, kuri papildo visą erdvę yra būdas persiuntimo ir išplitinimo šviesos per akies vandenuotą; gale turime akies apvalkalą, į kurį nuolatiniai bangų smūgiai atsiduria. Yra aiškinama, jog šie bangų smūgiai sukelia šviesos jausmą akyse. Visokios rūšies šviesos išaiškinama kuoplačiausiai ir tinkamiausiai dasileidžiant, kad šviesa yra teikiama per bangas, kitokiu būdu būtų sunku dėstyti.

Mes jau matėm vandens bangas ir žinome, kad jos yra nevienodo dydžio, ilgio, ir augštumo. Kai aiškinama saulės arba kitų kūnų atomų nevienodus greitumas judinimosi ir, kad pagamina bangas nevienodo dydžio, mūsų patyrimas su vandens bangomis pagelbės išivaizdinti reikšmę. Nes niekad nesame matę šviesos bangų, tik tai sprendžiame jų esybę, poziciją ir didumą sulyg jų veikimo.

Apart tų, kurios pagamina šviesą, saulė nuolatos išleidžia aikštėn daugybę bangų, kurios nepagamina šviesos. Didžiausios bangos, kurias saulė išleidžia yra nešviesaus būdo, bet turi labai didelę šildymo pajėgą. Paprastas saulės spindulys turi įvairių rūšių bangų. Galima sutrukdyti saulės spindulį, kad sulaikius jo visą šviesą ir tik tai perleisti jo tamsiąją šviesą.

Bandymas.

Jei šaltame kambaryje būdami patėmysime grindis, ant kurių per langą puola saulės spinduliai, grindys bus šiltos, bet langas bus šaltas. Reiškia, stiklas perleidžia lygiai tamsias ir šviesias bangas. Šviesios bangos tik tai atspindžia ant grindų, bet kai tamsiosios atsiduria, tai jos palieka savo šilumą grindyse.

Yra tai tikslas prie kurio stengiausi privesti, nes be tinkamo prisirengimo nelengva būtų suprasti kas dabar seks. Dabar yra galima pramatyti svarbą šių didelių, tamsių bangų del pagaminimo garuojančio vandens. Jos puola į upes, ežerus ir mares ir paviršiais yra sulaikytos, kur apšildo vandenį ir yra priežastimi vandens garavimo, šviesios bangos tuo pačiu kartu tampa prarytos gelmių be jokio jaučiamo apšildymo to vandens, kurios jas prarijo.

Todel nevien saulės ugnis pagamina garavimą, bet ypatinga tos ugnies sudėtis, apie kurią gal iki šiol nežinojote. Šios bešviesės saulės bangos, kaip ir šilumos bangos išsiplėtojančios nuo šiltų arba karštų kūnų vadinasi tamsios arba nematomos bagnos.

Bandymas.

Jei tēmysite geležį, kuri yra įkaityta, sakykite vasaros laike nuo saulės, pamatysite raitančias į augštį tamsias bangas. Dasilytėjęs šias tamsias bangas galima jausti jų šilimą.

Gamtos veikimas.

Jūrose yra druskuotas vanduo, saulės spinduliai šildydami jos paviršių priverčia vandens molekulus prie skubesnio judinimosi. Vandens molekulai, kurie yra pačiam paviršyje pašoka į orą kaip lekiančios žuvys. Ant jūrių paviršiaus susidaro nepermatoma migla, nors ir daugybė miglos molekulių puola atgal į vandenį. Kai saulė daugiau išildo ir temperatūra pradeda kilti, tad nevien daugiau molekulių iššoka, bet jie įsigiję energijos nuo saulės bangų pakyla augščiau ir nesugrįžta atgal į vandens paviršių.

Ką tik pakilusi vandens dalelė yra vėsus garas arba migla. Šis garas yra lengvesnis už orą, ir sveria tiktai du trečdaliu svorio oro. Todėl matote kaip saulė pakelia vandenį iš jurių į padanges, kur susiburia į debesis.

Yra interesinga žinoti, jog miglų vanduo yra visiškai tyras ir ne druskuotas. Tai yra tyro vandens molekulai, kurie iššoko iš druskos molekulių. Tik skystimais taip veikia, kaip minėta. Medžiaga, kuri sudaro jurių vandenį druskuotą yra ištirpyti kietumai vandenyje; saulė pakelia vandenį ir palieka ištirpytus kietumus.

Statūs spinduliai.

Statūs saulės spinduliai visados liečia viduržemį, todėl ten visad šilta. Vasaros laike šiuose kraštuose saulės spinduliai stačiai krinta į žemę todėl ir turime šilčiausias dienas. Kai statūs saulės spinduliai atsiduria į žemę, jie sykiu apšildo ją ir orą, kuris yra jos paviršium. Apšildytas oras išsiplečia ir tampa lengvesnis. Lengvesnis oras iškyla viršum sunkesnio oro, kaip medis iš ežero dugno. Tai yra priežastis kilančių vėjų nuo jurių, su pagelba saulės veikimo. Kada šie vėjai atsiekia tinkamą augštumą atmosferoje, jie persiskiria, dalis plaukia į šiaurius, kita dalis plaukia į pietus; tuo pačiu kartu nuo šiaurių ir pietų palei žemės paviršių atplaukia sunkesnis vėsus oras, kad papildžius vietą kilančio šiltesnio oro.

Bandymas.

Paėmus sulenktą stiklinį vamzdelį, kuris yra pritaikytas su kamščiu prie mažos tuščios bonkelės. Liuosasis vamzdelio galas yra įmerkamas į vandens stiklą. Šildant bonkelę patėmysite, kad per vandenį prasimuša oro burbulas nuo vamzdelio galo. Tai reiškia, jog bonkelėje apšildytas oras išsiplečia, trūkstant vietos prasimuša per vandenį. Todėl aišku, kad šildomas oras išsiplečia.

Oro cirkuliacija.

Atmosferoje yra neperstojama oro cirkuliacija. Viduržemiu oras ir garai plaukia padangėmis į šiaurinį ir pietinį ašigalį, tuo pačiu kartu palei žemę plaukia ašigalių oras. Pirmu metu oras sugrįžta nuo ašigalių, jame įvyksta didelės atmainos. Oras, kuris apleido viduržemio vietas, buvo pilnas šlapgario, kurs negali išsilaukiyti šaltuose kraštuose. Todėl ten jis puola kaip lietus, bet dažniau kaipo sniegas.

Debesys yra sudaryti iš vandens garo ir todėl augštai ore plaukioja. Debesys plaukianti virš sausžemio priplaukia prie vėsesnės vietos, susitraukia ir įvyksta lietus. Reikia šį įvykį studijuoti ir sužinoti kodėl augštybių oras yra šaltas.

Bandymas.

Paimkime guminę pūslę, pripūskime pilną oro ir įdėkime į skrynę, iš kurios galima ištraukti orą. Išpumpuodami orą iš skrynios, sumažinsime išlaukinio spaudimo ant pūslės, pūslė pasidarys didesnė, nes oras viduje pūslės yra laisvas. Kuo daugiau iš skrynios ištrauksime oro, kuo daugiau išsipūs pūslė. Tą aiškinau, idant galėtumėt suprasti, jog neapbrėžiuotas oras, apšildytas palei žemės lygumas ir kilantis iš priežasties lengvumo, turi išsiplėsti vis daugiau ir daugiau.

Šis faktas priveda prie to, kad kilantis oras yra atvėsintas per savo ištiesimą. Šis atvėsinimas yra tiesioginiai priežastimi šalčio augštesniose atmosferos vietose. Sekime orą arba šlapgarį, kuris prasideda nuo viduržemių jurių. Jis pradeda su užtenkamai šilumos, kad jį palaikius kaipo garą, kyla augščiau į vėsius vietas, ir pats dar daugiau atvėsintas per savo išsiplėtimą. Aišku, kai šis šlapgaris susiduria su vėsesne vieta, didžiama vandens naštos supuola ir pasidaro debesys. Vėsesnis oras turi mažesnę pajiegą užlaikyti drėgnumą, šiltas oras turi didelę pajiegą patraukti ir palaikyti drėgnumą. Todėl nevisad galima nuspėti liūtų, sulyg kiekybe vandens naštos ore ir temperatūros. Sakysime yra šiek drėgnumo ore šioje temperaturoje, ir sakysime tuoj pradeda pulti temperatūra. Vandens naštos palaikymo pajiega ore siaurinasi ir vanduo puola lietaus pavidale. Tad būtų buvusi giedra diena su tiek pat drėgnumo, jei temperatūra nebūtų puolusi. Aišku, kai debesys yra labai greit atvėsintos įvyksta lietus.

Simonas V. Žibas.

(Skaitytas vasario, 1925, Čičagos L.R.K. Liaudies Universitete)

—o—

Pr. Genys

ILGESIO DRAUGEL.

Mačiau tave—tu dainavai,
jausmų šilkais dainas siuvai!..
Atėjęs tyliai, paslapčia,
pasveikinau tave kančia...

Vis jieškai saulėto žmogaus,
žvaigždžių vis jieškai ir dangaus!..
Nemoki kaukės užsidėt,
širdis neperstojo žydėt...

Naktis kai temo, vėl tave
Mačiau ties skausmo šventove...
Žydėjo ugnys languose,
kančia šypsojo veiduose...

1926-V-18.

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ NAUDAI VAJUS

Švento Kazimiero Seserims į Pagalbą. Kam nėra žinoma, kaip daug Seserys Kazimierietės yra pasidarbavusios Am. lietuvių augančios kartos švietimo srity! Šimtmečių kovotų idealų pasiekimui Šv. Kazimiero Seserys laimingai vykina gyveniman. Jos neša šviesą į tamsią lietuvių iš-eivio grintelę lavindamos mūsų čia augantį jaunimą, mokindamos nevien pamylėti Jurgio Washingtono tėvynę, bet taipgi pažinti ir gerbti ir savo tėvelių gimtinį kraštą—Lietuvą.

Kadangi Seserys apart savo menkutės algos už mokymą vaikučių daugiau jokių įplaukų neturi, gi motiniško namo užlaikymas ir naujų seserų kandidačių rengimas mokytojų darbui reikalauja daug lėšų, todėl kaip paprastai kovo ketvirtą, ŠV. KAZIMIERO dieną daroma Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyno naudai vajus, taigi visi lietuviai katalikai tą dieną prašomi paaukoti Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyno naudai.

Kaip kad mums prisiėjo kovoti su Rusų valdžia už lietuvišką mokyklą, kaip sunkią turi vesti kovą ir šiandieną mūsų broliai po lenkų užgrobtą Lietuvos dalimi su sotine Vilniumi del lietuviškos mokyklos, o čia sesutės tą sunkų mokymo darbą atlieka niekeno neragindamos iš pasišventimo.

Negana, kad Seserys Kazimierietės aprūpina keiliolika lietuviškų parapijų seserimis mokytojomis, bet jos užlaiko ir pačios veda valdžios pripažintą su teisėmis mergaičių aukštesniąją mokyklą High School, kur lietuvaiteis turi progos ne vien užbaigti H. S. kursą, bet kartu gerai išmokti lietuvių kalbos, pažinti Lietuvos istoriją, geografiją ir t.t.

Todel Šv. Kazimiero dieną visi aukokime Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyno sesučių mokytojų rengimo įstaigai, nes joms mūsų pagalba būtinai reikalinga ir jos tos mūsų paramos pilniausiai užsitarnavo.

THE VALUE OF SELF-RELIANCE.

No external advantages can supply the place of self-reliance. The force of one's being, if it has any force, must come from within. No one can safely imitate another; nor by following in the footsteps of another can he even gain distinction or enjoy prosperity. The spirit of self-reliance is the root of all genuine growth in the individual; and exhibited in the lives of many, it constitutes the true source of manly vigor and strength. Help from without is often enfeebling in its effects, but help from within invariably

invigorates a man. Self-distrust is the cause of most of our failures.

In the assurance of strength there is strength, and they are the weakest, however strong, who have no faith in themselves or their God given powers. We must not depend upon our friends or their influence, but upon God and ourselves. God may fail us in the gratification of our wishes, but He never will fail in the encounter with our immediate needs.

Benedict F. Gauronskas.

Jonas J. Plytaitis

FOR VILNA.

'Tis dark; the clothèd shadows thru
A muffled sigh doth brave—
Ah! 'tis a breath of sorrow true
To the hero in his grave!
I stopped in silence—more would I
Of this sorr'wign heart to learn!
Hush! I raised my eyes—a cry
To heaven made me turn:
"O Father! how can I from pray'r
Now cease?! Thow seest clear
Her page of lonely woe! Lo! there
The foe of Thee no fear
Doth show! Seest Thou in tears now clothed
Our Vilna? Lo! how Her foe
Tears Her flow'r of freedom!—ah! moved
Am I my love to show
For Vilna! O God of hea rts, peace! do calm
This raging tempest cruel!
Let Vilna breath! let freedom's balm
Refresh Her! Let righteous rule
Command Her spacious, virgin-land!
O God! my breath grows faint—
My last: do bless my Vilna-land
Thru Casimir Her Saint!

Frank Balwich

LILY.

Lily I love you,
You are so sweet;
Your love is so true,
Lily I love you.
Your eyes are so blue,
You are so neat,
Lily I love you,
You are so sweet.

Kas Jaunimo Veikiama

LIET. VYČIŲ CHICAGOS APSKRITIES METINIS SUSIRINKIMAS įvyko sausio 15 d., 1927 m., prie 5-tos kuopos. Protokolas priimtas, su pataisymu, vienbalsiai.

Komisijos raportas kaslink tradicijinio išvažiavimo; Vytis Čižauskas išdavė raportą, kuris tapo vienbalsiai priimtas; išvažiavimas įvyks Pirmadienyj, liepos 4, 1927.

Komisijos raportas išduotas del rengiamų šokių per Vytį Stanciką; šokiai atsibus Auburn Park Masonic Temple. Vasario 19, 1927. Raportas priimtas vienbalsiai.

Komisijos raportas iš Dramos Sekcijos. Vytis Sakalas išdavė raportą, kad yra rengiamas veikalas 5-kių aktų, "Keistučio Mirtis." Pasirodė, kad nebus galima gauti seserų auditorija, todėl-gi veikalas yra parinktas, tik reikia svetainės. Raportas vienbalsiai priimtas, ir kaslink statuto būtų atidėtas ant kito susirinkimo. Paaikėjo, kad ta komisija, kuri buvo išrinkta ant praeito susirinkimo, dirbs tik prie scenos. Įnešimas, kad išrinkti kitą komisiją iš apskričio iš trijų del tolimesnio veikimo, Petrusis, Čižauskas, Mickeliūnas; komisija vienbalsiai priimta.

Raportas iš Federacijos atstovo, Vytis Čižauskas—nebuvo išduotas, bet Vytis Bacevičius išdavė. Raporte pranešta, kad sausio 16 bus prakalbos kaslink nesutikimo Lietuvoje. Taipgi bus rengiamas Vakarinių Valstijų Seimas netolimoj ateityj. Taipgi yra Spaudos Vajus. Raportas vienbalsiai priimtas. Įnešimas įduotas, kad Apskritys dalyvautų susirinkime.

Vyčių Vajus paliktas del ateinančio susirinkimo. Paskui visų kuopų atstovai išdavė raportus: 4, 5, 14, 16, 24, 13. 36-tos kuopos vajus sekasi gerai.

Nauji reikalai. Nauja valdyba, dvasios vadas negalėjo atsilankyti. Raportai iš senos valdybos nuo pereinų metų. Pirmininkas išdavė raportą; pasirodė buvo daug nuveikta. Pasirodė įplaukų buvo nuo izdininko.

Pastaba, pas Savicką dar randasi 64 tikietai. Izdininko raportas vienbalsiai priimtas.

Pasiūlymas duotas, kad būtų pareikalauti pinigai ar tikietai nuo Savicko; Mickeliūnas ir Varakulis apsiėmė išpildyti.

Atstovė iš 4-tos kuopos Moterų Sąjungos rengia vakarą sausio 16, 1927, parapijos svetainėje.

Raportas iš Centro per redaktorių Zdanų, kad būtų išrinkta komisija pagelbėti suorganizuoti ir atgaivinti kuopas: Stulpinas, Sakalas, Zdanukas.

Kitas susirinkimas įvyks Roselande.

Kuopos, kurios buvo atstovaujamos: 4, 5, 13, 14, 16 ir 24. Jonas Kasulaitis, raštininkas.

CLEVELAND, OHIO.

Iš L. Vyčių 25 kp. metinio susirinkimo.

Sausio 10 d., 1927 m., L. Vyčių 25 kp. laikė savo metinį susirinkimą Liet. svet. Šiame susirinkime buvo išduota kp. metinė atskaita, kurią išdavė gerb. kp. fin. rašt.—J. Venslovas. Iš atskaitos pasirodė, kad kp. per 1926 m. neperdaugiausiai uždirbo, bet ir nepradirbo. Taip pat buvo išklausti raportai ir iš įvairių kp. komisijų. Iš veikiančiosios komisijos teko išgirsti, kad ji rengiasi prie kito vakaro, kuris įvyks vasario 1 d., 1927 m., Liet. svet. Buvo plačiai apkalbėtas ir "Karolio Teta" veikalas, kuris irgi atsibus vasario 27, 1927 m., Liet. svet.

Vėliaus sekė senosios valdybos pasitraukimas ir naujosios užėmimas jų vietų. Gražūs išsireiškimai. Pirmiausiai, gerb. kp. senasis vice-pirm. J. Kvedaras pareiškė: "Nors aš pasitraukiu iš Valdybos, bet kaip aš dirbau, taip ir dirbsiu šios kuopos gerovei." Vyčiai visi žino, jog ką gerb. J. Kvedaras pasižada, tai jis visuomet stengiasi išpildyti. Bravo už tai Jonai! Potam gerb. kp. buvusias vice-pirm. pakvietė naująjį kp. pirm. J. Venslovą, kuris gražiais žodžiais padėkojo visiems nariams, ką jam su-

teikė pirm. vietą... Bet štai ką mūsų kp. vadas pareiškė: "Daug aš nekalbėsiu, nes žodžiai mažai ką reiškia, bet Vyčiuose reikia padėti darbo. Visi kp. nariai matė ir mato, kaip gerb. J. Venslovas darbavosi per du metu už fin. rašt. ir dar prie to, nebuvo kp. to darbo, kurie kurio gerb. mūsų veikėjas nebūtų prisidėjęs. Tikimėsi, kad gerb. kp. naujasis pirm. ir šiais metais taip darbuosis, kaip ir pirmiau. Dieve padėk išauginti L. Vyčių 25 kp. į skaitlingiausią kp. visoje Vyčių organizacijoje ir kuogražiausiai sugyventi su visais kp. nariais!

Kuopos nauja vice-pirm., p-lė Adelė Stepulioniūtė, taip pat pasižadėjo dirbti del kp., kiek ji tik galėsianti. Nors Adelė ir dabar daugumą merginų pralenkia su savo gražiais darbais, bet šiais metais, gal ji daugiau parodys savo gabumų visuose kp. darbuose. Dirbk jaunuole, kp. tavo darbų neužmirš.

Nutarimų rašt. pasiliko ta pati ir ant kitų metų—Izabelė Žabriūtė, dar irgi jauna, bet jai gabumų netrūksta, tai viena IŠ patriočių vyčių merginų; ji yra didelė vyčių idealistė, gabi rašt. Ji dar mažutė tebebūdama, o jau lankydamo kuopos susirinkimus.

Antras nutarimų rašt. irgi tas pats pasiliko—gerb. Kapalinskas; jis taip pat turi miklią plunksną ir gerai sugebi surašyti protokolus.

Fin. rašt. tapo išrinkta kita. Priešmetiniame susirinkime fin. rašt. buvo išrinkta p-lė O. Kupravičiūtė, bet del nekurių priežasčių ji atsisakė iš rašt., jos vieton likosi išrinkta p-lė M. Mikelioniūtė, kuri su tuo darbu gerai yra susipažinus. Tikimėsi, kad naujoji kp. rašt. ši darbą atliks kuogeriausiai, nes rodosi, kad ji yra baigusi knygvedystės mokslą.

Antras kp. fin. rašt. dar visai jaunutis, bet didelis vyčių idealistas. Jis supranta gerai abi kalbi—lietuvių ir anglų, nėra abejonės, kad gerb. K. Norbutas šiame darbe yra tinkamas. Dirbk jaunikaite, tavo darbai bus visiems matomi.

Izdininkas pasiliko tas pats ir ant kitų metų—gerb. J. Kuzas, tai vienas iš pirmutinių šios kp. narių. Jis, berods, eina jau trečiu syk izd. pareigas šioje kuopoje.

Fin. globėjos irgi didelės mūsų kp. veikėjos, o ypačiai p-lė V. Simonaitė, kuri yra jau daug pasidaravusi del L. Vyčių 25 kp.; ji yra buvusi kp. vice-pirm. ir dažniausiai visuomet būna įvairiose kp. komisijose, tai viena IŠ rimčiausių Cleveland'o lietuvačių merginų.

Antra fin. globėja—p-lė M. Skuodžiūtė, kuri gal yra jauniausia visoje kp. valdyboje. Tikimėsi, kad p-lė M. Skuodžiūtė bus didelė vyčių veikėja.

Tvarkdariai taip pat energingi Liet. Vyčių 25 kp. nariai, P. Simonaitis ir A. Ūsalis. Jiedu kp. susirinkime mokės palaikyti pageidaujama tvarką.

Kuopos korespondentais yra išrinkti šie nariai bei narės: p-lė M. Mikelioniūtė, p-lė V. Simonaitė, p-lė Izab. Žabriūtė ir J. V. Sadauskas. Teatrališka komisija susidaro iš šių narių: J. Kuzo, M. Ardžio, p-lės M. Mikelioniūtės, P. Janušaičio ir J. V. Sadausko.

Vajus. Taip pat buvo daug gražių išsireiškimų šiame susirinkime kaslink vyčių naujų narių vajaus. Kuopa nutarė, narių bei narės, kuris daugiausiai prirašys prie kp. narių vajaus laike, to nario bei narės paveikslą patalpinti "Vytyje." Graži dovana, tik reikia padirbėti vajaus sezono, o tamstos darbą netik žinos Clevelando vyčiai, visa Vyčių organizacija, bet ir Lietuvoje, nes daug "Vyčio" numerių yra slunčiama į Lietuvą. Gerbiamieji, meskime visus dabartinius darbus į šoną, o griebkimėsi prie šio darbo—prie Vyčių naujų narių vajaus.

Vakarai. Liet. Vyčių 25 kp. nusitarė rengti kas savaitę po vieną vakarą del sporto. Prie šio darbo pasižadėjo prisidėti A. Padegimas ir J. Kvedaras. A. Pade-

gimas yra didelis vyčių rėmėjas, nors jis ir nepriklauso prie vyčių, bet jo vaikučiai priklauso. Jis pasižadėjo netik su darbu prisidėti prie šio sumanymo, bet ir su finansais. J. Kvedaras, kaipo biznierių, pasižadėjo tą sumanymą medžiagiškai paremti. Puikios dovanos. Ačiū, kp. ištarė, abiem pažadėtojam.

Susirinkimas. Liet. Vyčių 25 kp. susirinkimas įvyks vasario 14 d., 1927 m., Liet. svet. Brangi kp. valdyba ir visi nariai, pasistengkime šiame kp. susirinkime atsivesti nors po vieną narį ir jį prirašyti prie savo kp. Juk Clevelande jaunimo tiek, o tiek, tik jis reikia gražiai pakalbinti. Tai atlikti geriausiai gali Clevelande augę vaikinai ir merginos. Visi pasistengkime parodyti savo veiklumą kp. šiame susirinkime. Taigi į darbą broliai ir sesutės!

Jaunutė.

CHICAGO, ILL. Brighton Park

Vyčių 36-ta kuopa laiko savo susirinkimus kas antrą ketvergą McKinley Park svetainėje.

Veikimas. Mūsų kuopoje yra daug veikėjų, kurie niekuomet neatsisako nuo darbo, bet veikia išvieno petys į petį, todėl ji daug nuveikia.

Pagerbimas. Kuopa pagerbia mūsų mergaites, kurios nenuilstančiai darbuojasi kuopoje. Gruodžio 7 d. buvo surengta Bunco Party; žmonių buvo apie 300. Daug darbo pridėjo: A. Mažeikaitė, N. Rendaitė, E. Flaumaitė. Padaryta gryno pelno \$90.00.

Koras. Kuopa turi savo korą, kuris laiko repeticijas kas savaitę, auga ir mūsų koras. Pirmininkas Povilas Simutis taip pasišventęs dėl to darbo, pilnas energijos, jam taip veikiant neilgam laiku, 36 kuopos koras bus vienas iš didžiausių Chicagoje.

Nutarta suorganizuoti Mergaičių Sporto sekcija. Didelio pasisekimo prie naujo darbo.

Koresp.

CICEROJE.

Lietuvos Vyčių 14-ta kp. priešmetiniame susirinkime tapo išrinkta sekanti valdyba: dvasios vadas—gerb. kun. H. J. Vaičiūnas, pirmininkas—Jonas Kasulaitis, vice-pirm.—Stephanie Krainiūtė, protokolo rašt.—Feliksas Mačiulis, finansų rašt.—Petras Bernotas, kasierius—Alexas Krenčius. Visa nauja valdyba jauna iš čia augusio jaunimo, todėl gi iškalno yra spėjama, kad 1927 metai bus pasekingiausi Vyčių 14-tos kuopos gyvenime. Nors 1926 metai buvo geresni už praeitus, bet dabartinė valdyba yra begalo veikli.

* * *

Mūsų kuopos geras darbuotojas Vytis Deledavičius pradėjo su politikieriais dalyvauti. Žinoma, mums kaipo lietuviams yra svarbu, nes mažai teturim, kurie į politiką įeina. Todėl gi, jaunam Deledavičiui linkim geriausios kloties, kad jis būtų išrinktas.

Šokiai, kurie įvyko spalio 20, 1926, parapijos svetainėje, pasisekė—jaunimo priplaukė iš visų kuopų. Gryno pelno nuo šokių liko suvirš šimtas dolerių. Komisijos darbštumo ir pasišventimo delei šokiai pasisekė. Komisija susidėjo iš keturių, būtent: Petro Bernoto, Jono Kasulaičio, Marijonos Bukauskaitės ir Stefanijos Krainiūtės.

* * *

Šokiai, kurie įvyko lapkričio 24, 1926, pasisekė, nors buvo daug kompeticijos, bet visgi jaunimas atsilankė į Vyčių šokius. Gryno pelno nuo šio vakaro liko apie \$25.00. Žinoma, jeigu Vyčių apskritys nebūtų rengę šokių tą patį vakarą, mūsų kuopos šokiai gal būtų turėję geresnes pasekmes. Svečių daugiausia buvo iš sekančių kuopų: 13-tos, 5-tos ir 36-tos. Komisija taria širdingiausiai ačiū visiems svečiams kurie parėmė vietinės kuopos šokius savo atsilankymu.

* * *

„Bunco Party,” kuri įvyko parapijos svetainėje gruodžio 1 d., 1926 m., pasisekė; nors nedaug tapo pelnyta,

bet visi kurie atsilankė gavo po dovaną, nes komisija pri-nešė labai daug praizų ir užteko kiekvienam.

* * *

Dabartiniu laiku Vyčių 14-tos kuopos izdas yra turtingas, pas kasierių randasi turto beveik pusantro šimto dolerių.

* * *

Per pereitus metus vietinė Vyčių kuopa surengė keletą vakarų parapijos naudai, uždirbta \$146.00 ir tapo atiduoti klebonui dėl įtaisymo dviejų stovylių į naują Bažnyčią, būtent, Švento Kazimiero ir Švento Gabrieliaus. Taipgi vyčiai kaip paprastai turėjo būdą parapijos bazare, uždirbta suvirš \$156.00 parapijos naudai.

* * *

Pradėjus Naujus Metus kuopos susirinkimai įvyksta kas penktadienis, taipgi ant susirinkimų atsilanko gerb. kun. Linkus. Susirinkimai yra atlaikomi į trumpą laiką, kadangi po susirinkimų įvyksta pasilinksminimai. Vytės Janušauskaitė ir Trainiūtė moka surengti visokius pamarginimus, geriau sakant, „Šurum-Burum.”

* * *

Rezisierius Mačiulis, begalo veiklus jaunikaitis, deda pastangas, kad veikalas „Pavogtas Kūdikis” pasisektų. Svetainė dėl šio vakaro paimta, būtent, kovo 27, 1927. Geriausio pasisekimo.

* * *

Praeitame kuopos susirinkime nutarta surengti vakarą dėl vajuos; į komisiją išrinkta: Vytės Janušauskaitė ir Trainiūtė. Žinoma, šitą rengiamą vakarą pavadinus Valentine Party—bus šokiai ir taip toliau. Taipgi, jei bus galima, užkviesime 36-tos kuopos orkestrą, kad jie pagelbėtų mums, idant sutraukus visą jaunimą, o mes galėtumėm prirašyti prie Vyčių organizacijos. Tikimės, kad 36-tos kuopos pirmininkas, ir kaipo orkestros vedėjas, apsiims dalyvauti mūsų vajuos surengimo vakare.

* * *

Chop Suey, Chop Suey. Vyčiai Bernotas, Kasulaitis ir Janušauska, bevažinėdami užsimanė valgyti Chop Suey, bet jau buvo labai vėlu; jie įėjo į Chinese Chop Suey House ir užsakė „three course chop suey order,” bet American Chop Suey buvo geriausia, nes Vytis Bernotas jį užsakė; Kasulaitis ir Janušauskas užsakė Chinese Chop Suey ir dar ko kito. Bet užvalgę šiek-tiek Chinese Chop Suey pradėjo negerai darytis. Tą viską palikom ir išėjom laukan. Padarėm rezoliuciją daugiau nevalgyti Chinese Chop Suey, bet tiktai American Chop Suey.

Radio Stotis.

NORWOOD, MASS.

The 27th Branch of K of L of Norwood, Mass., held their annual meeting Wednesday evening, February 2, 1927.

The dance committee gave a favorable report of the dance that was held January 12, 1927, at Social Hall.

A report of the Whist Party, held January 5, 1927, was also given.

The play committee was urged to begin active work on the play, „Prażydo Nuvytusios Gėlės.”

The president, K. J. Viesula, talked on the Vyčių membership drive that is now going on. The Norwood Vyčiai promised to try to win one of the prizes this year. Then the semi-formal dance, which is to be held in Municipal Hall, Boston, Mass., on February 26, 1927, was discussed. With the help of their able president, K. J. Viesula, they expect to get together a record crowd for this affair.

The most important event of the meeting was the election of new officers. The following were elected:

President—K. J. Viesula, Vice-President—E. Jaso-niūtė, Recording Sec'y—E. Čiekiūtė, Fin. Sec'y—O. Kudirkiūtė, Treasurer—G. Glebus, Izdo glob.—O. Jasi-niūtė,

JUOZAS SAKALAUSKAS—JUOZEFA KAIRIŪTĖ— SAKALAUSKIENĖ.

Lapkričio 21 d. klebonas kun. Ig. F. Boreišis Šv. Antano bažnyčioje surišo amžinu moterystės ryšiu. Jaunavedis J. Sakalauskas jau kelinti metai eina pareigas L. Vyčių 102 kp. išdininko. J. Kairiūtė-Sakalauskiene, finansų raštininke. Abu yra veiklūs Vyčių nariai ir katalikų darbuotojai.

L. Vyčių 102 kp. jaunavedžiams linki geriausios laimės sugyvenime ir podraug darbuotis lietuvių tarpe.

V. Paulauskas, Maršalka—A. Medveckis, Korespondentės—V. Adomavičiūtė ir O. Viesuliūtė.

The meeting lasted longer than usual and there was no time for the customary games. All the Vyčiai left the hall, resolved to do their best for the coming year, and also to gain the most members during the membership drive.

Tillie and Bubbles.

NASHUA, N. H.

Iš Liet. Vyčių 20-tos kp. veikimo.

Sausio 23 d., 4 val. po pietų, jau buvo pilna svetainė žmonių. L. Vyčių 20 kp. dvas. vadas gerb. kun. Daniūnas pasakė įžanginę kalbą. Po jo kalbos prasidėjo vaidinimas: "Desenzano Mergelė," 3-jų veiksmų drama. Vaidilos visi savo roles gerai atliko; vaidinime dalyvavo: Desenzano mergelė—F. Elkevičiūtė; Pone Biancoze—O. Zapieniūtė; Uta Biancozis (tarnaitė)—M. Slutaitė; Pone Rozatė (turtuolė)—A. Mikelioniūtė; Laurėta, jos tarnaitė—O. Kuzmiūtė; Arene—O. Ceplikiūtė; Lucija—J. Kazlauskaitė; Elena—A. Granolūtė; Kamilė (senmergė)—J. Jakeliūtė; Magrieta—J. Tamulevičiūtė; Mercede—A. Slutaitė; Gracija—M. Baraitė; Cicilija—J. Motuzaitė; Morta—Alkevičiūtė; Agnete—M. Akstiniūtė; Marė—M. Svek-

liūtė; Kun. Lukrecija—Arsuliūtė; Vienuolė—Lukuniūtė; Angelas—A. Baranauskaitė; Velnias—A. Degėsiūtė. Visos savo roles atliko gerai, kas darė gražų išpūdį i susirinkusius.

Minėtas veikalas gal ir ne visiems patiko, nes daugelis mėgsta daugiau juokų, o ne rimtą, pamokinantį veikalą matyti, bet kur čia visiems įtiksi.

Kalba L. Vyčių Centro pirmininkas.

Pertraukose kalbėjo gerb. L. Vyčių Centro pirm., p. K. Viesula; jo kalba visiems patiko, ypatingai jaunimas jį tiesiog pamylėjo.

Drilius. Po L. Vyčių Centro pirm. kalbos prasidėjo mergaičių drilius, jos buvo visos vienodai pasipuošę, kiekviena prie krūtinės turėjo prisiseigus aukso raides: K of L Drilius visiems patiko.

Didelė dėka priguli airėms vienuolėms, kurios mūsų mergaites minėtą drilių išmokino, negana to, dar iš savo parapijos prisiuntė puikią orkestrą, kuri susidėjo vien iš mergaičių.

Prie užbaigos J. Kužma padainavo keletą solo, nors dar yra jaunas, bet turi gražų balsą; akompanavo jo sesutė Ona. Užbaigimui pasakė keletą žodžių L. Vyčių kuopos dvasios vadas gerb. kun. Daniūnas. Režisierium buvo kp. pirm. O. Bugailiūtė.

Kp. Ex-koresp.

CHICAGO, ILLINOIS Brighton Park

Sausio 15 d. buvo Lietuvos Vyčių 36-tos kuopos šokių vakaras. Aštuntą valandą vakare McKinley salėje pradėjo rinktis jaunimas. Liet. Vyčių 36-tos kp. orkestra, po vadovyste Povilo Simučio, puikiai grojo. Liet. Vyčių 36-tos kp. orkestra niekuomet neužmiršta lietuviškus šokius, o kai užtraukė suktninį, visi pradėjo suktnis; buvusieji svetimtaučiai nustebo, nes jie nebuvo matę, kad čia augęs jaunimas šoktų savo tautiškus šokius.

Svečių buvo iš visų kolonijų.

Valio! Brighton Park Lietuvos Vyčių 36-ta kuopa ir kuopos orkestra.

Mokinė.

ŠVENTINIMAS IR PRIMICIJOS.

Sausio 25 d. 1927 gerai žinomas gerb. Pr. Gelumbis tapo įšventintas i kun. Šv. Juozapo katedroj, Buffalo, N.Y. Pr. iš savo jaunų dienų rodė daug gabumų ir iš-tvermės pasiekti savo tikslo. Nors jis išaugo be globos savo tėvelių, vienok atsiekė savo pageidaujamojo tikslo—tapo kunigu. Lai Dievas stiprina jo jėgas ir ateityje taip darbuotis bažnyčios ir tautos dirvoj, kaip kad iki šiol jis dirbo.

Pirmąšias šv. Mišias gerb. kun. Pr. atnašavo Bethesda, Md., dalyvavo daug kunigų, buvusių jo profesorių ir draugų.

Primicijų puotą iškėlė jo sesuo Bethesda, Md. Puotoje dalyvavo daug garbingų svečių, jų tarpe ir Lietuvos atstovas, gerb. p. Bizauskas ir kun. Koncevičius, Katalikų Universiteto Washington, D. C. prof. Pasakyta daug kalbų, visi linkėjo jaunam kunigui gero pasisekimo jo darbuose.

Gerb. kun. Pranas paviešėjęs porą dienų prie savo sesers, išvažiavo prie Cleveland'o vyskupo, kurio diocезijoje jis priguli.

Te laimina Dievas jo darbus, te suteikia jam daug malonių tarnauti žmonijai, vesti juos doros ir išganymo keliu.

Be abejo mūsų brangi organizacija L. Vyčiai ras jame didelį ir gerą patarėją. Nors jis būdamas mokykloj ir neprigulėję mūsų org. L. V., nes tai privertė gyvenimo apystovos. Gavęs vietą nelaukdamas stos po L. Vyčių vėliava, uoliai platins mūsų obalsį, kad: "Vyčiai gyvenam Tautai ir Bažnyčiai."

NEW HAVEN, CONN.

Parapijonai Remia Vyčius.

Sausio 23 d. Šv. Kazimiero parapija laikė savo metinį susirinkimą, kuriame padaryta daug gražių nutarimų. Tarpe visų nutarimų taipgi parapijonai neatmetė vyčių prašymo, ir nutarė paskolinti \$300.00 del pasirandavojimo klubui kambarių arba "Club Rooms."

Kaip linksma ir malonu yra matyti, kad parapijonai prijaucia vyčiams; tokiu gražiu užjautimu paskatinat jaunimą prie didesnio veikimo ir apsaugojat nuo ištautėjimo. Vyčiai turėdami savo klubą galės dažniaus susirinkti tarpe savęs ir laiką praleisti, nereikės eiti į svetimtaučių vietas. Už tokį parapijonų prijautimą vyčiai taria nuoširdžiai ačiū. Kaip ženkla savo dėkingumo vyčiai stengsis pasirodyti savo darbštumu.

Jau kambariai gauti. Pasidarbavimu klebono, jau surasti kambariai, kurie randasi prie 546 State St., namas ant dviejų aukštų, ir svetainė vidutiniška. Dabar vyčiai tės dirba, trisia kaip bitutės apie savo kambarius.

Mūsų darbštus klebonas. Mūsų kolonijoj gali gerai gyvuoti organizacijos ir draugijos, nes klebonas nuolatos agituoja, ir skatina visus prie gerų organizacijų, ypatingai klebonas myli jaunimą, ir daug tarpe jaunimo dirba, skatina sporto, nes pats myli sportą ir jame dalyvauja. Linksma dirbti su vienybę mylinčiu klebonu.

Pumpurėlis.

ST. PILKOS VAKARAS.

Chicago, Ill.—Sausio 5 d., Č.S.P.S. salėje, įvyko artisto-reziseriaus Stasio Pilkos vakaras. Jis susidėjo iš dviejų scenos gabalėlių: V-to veiksmo Šilerio tragedijos "Klasta ir Meilė" ir Moliero 3 veiksmų komedijos "George Dandin."

Pirmajame veikale "Klasta ir Meilė" roles turėjo J. Kemėšis, St. Pilka, A. Vanagaitis ir P. Millerienė. Čia visi gerai vaidino, išskyrus J. Kemėšį. Jis savo gremėzdiskumu vaidinimo užbaigoj gadino visą gerąjį iki tol gautąjį įspūdį.

Komedijoj "George Dandin" roles turėjo A. Vanagaitis, A. Kukutienė, St. Pilka, N. Gugienė, J. Balsis, M. Balsienė, B. Vaitekūnas ir J. Kemėšis. Čia geriausiai vaidilos pasirodė A. Vanagaitis ir St. Pilka. Už žiopišką B. Vaitekūno išsireiškimą apie "klerikalus ir fašistus" Lietuvoj atsiprašė po vaidinimo p. Vanagaitis. Gi už p. Vanagaičio nepadorų išsireiškimą, kad "kankinasi kaip gimdanti moteris," niekas neatsiprašė publikos.

Tokie geri artistai vaidilos kaip pp. Pilka ir Vanagaitis vėl pripratins mūsų tautiečius prie lietuviškų teatro, savos scenos pamylėjimo.

Taškelis.

HOMESTEAD, PA.

Šeimyniškas Vakarėlis.

Nedėlioj sausio 16 d., L. V., 11 kp. surengė labai linksmą vakarėlį bažnytinėj svetainėj. Dalyvavo visas parinktas Homestead'o lietuvių jaunimas ir šiaip Vyčių prieteliai.

Rūpesčiu p. Juozo Bukausko suorganizuota orkestra, kuri tuojaus vakarui prasidėjus, svečius palinksmino smagia muzika prie kurios visi turėjo progos pašokti. Vietinis choras, varg. S. Kimučiu vadovaujant, padainavo "Kur Giria Žaliuoja," "Mes Grįšim į Tėvyne," ir kitas dainas, kurios susirinkusiems labai patiko.

Pusė po devynių prasidėjo svarbiausia programo dalis, būtent vakarienė. Gerbiamajam kun. S. J. Čepanoniui atkalbėjus malda, sveteliai pasisotino šeiminių skania pagamintais valgiais. Baigiant, buvo ir keleta prakalbų. Pirm. J. Bulevičius perstatė vakarienės vedėju p. Joną Grebliūną, kuris padaręs trumpą įžangą, perstatė šio vakaro garbės svečią p. Antaną Žaliaduonį, neseniai iš Lietuvos sugrįžusį. Ponas Žaliaduonis papasakojo apie Lietuvos žmonių papročius, kaip kurie iš jų, matyt, mūsų jaunimui ne taip patinka kaip Amerikos sistema. Kal-

bėjo dar ir kiti, ir kuopos nariai paskelbė oficialiai naujų narių vajų. Ypatingai energingai prakalbėjo p. Albinas Onaitis. Kun. S. J. Čepanoniui davus keletą patarimų del pasekmingesnio veikimo, baigta vakarienė vėl su malda.

Po vakarienei, jaunimas dar žaidė visokius žaislus: "Ministerių Kabinetas," "Puodas Dega," "Kate ir Pele," ir kitus. Dvylikta valanda, nenoriai visi skirstėsi, džiaugdamiesi linksmai praleistu vakaru.

Šį vakarą surengė sekanti komisija: Vyčiai Alesė Milūniūtė, Berta Dimšiuūtė, Uršulė Račkauskiūtė, ir Albinas Onaitis.

Koresp.

1926 m. Valdyba.

Ne visai paprasta buvo ši valdyba. L. Vyčių 11 kp. yra turėjusi ne vieną valdybą kurios vienas ar kitas valdybos narys buvo begalo darbštus, bet valdybos, kurios visi nariai buvo atsidavę pilnai del kuopos gerovės, sulaukta tik 1926 m. Pasišventimo obalsis, kuriuo valdyba vadovavosi sudarė tokią harmoniją, kuri atsiliespė ir visoj kuopoj. Šioji valdyba, su viena išimtimi, buvo taip pat ir 1925 metų valdyba. Per du metu kuopoje žydėjo gražus sutikimas. Valdyba laikydavo savo posėdžius kuriuose buvo parengta viskas del susirinkimų; finansinis kuopos stovis buvo išduota detalai ir reguliariai aks trys mėnesiai. Nuo pat pradžių 1925 metų, knygos buvo sutvarkytos ir vedamos labai sistematingai. Šis faktas yra vienas iš svarbiausių, kuris prisidėjo prie generalės tvarkos, ir už jį kuopa yra dėkinga raštininkei p-lei Petronėlei Aučiūtei, kuri savo rūpesniu per du metu tą visą įvykdė. Trumpai tariant, valdyba buvo tikrai pavyzdinga.

1926 m. Valdybos sąstatas: pirmininkas—Juozas Bulevičius, vice-pirm.—Pranas Švetkauskas, raštininkė—Petronėlė Aučiūtė, vice-rašt. Veronika Kazučiūnaitė, išdinininkas—Jonas Grėbliūnas, kasos globėjai—Antanina Muzikauskiūtė ir Ona R. Dimšiuūtė-Pocienė. X.

WATERBURY, CONN.

Po seimui mūsų kuopos darbuotojai-gana ilgai "ilsėjos," bet po Naujų Metų vėl gyvai subruzdavo veikti. Iki šių metų čia būdavo vien mėnesiniai susirinkimai, bet dabar panašūs įvyksta kas trečiadienis su labai įvairiu ir linksmu programu. Ačiū dvasios vadui gerb. kun. J. Valantiejiui mūsų Vyčiai veikimams turi geriausias aplinkybes. Turime penkių kambarių klubnamį, pianą, gramofoną, radio, "pool"-stalą, knygyną ir daug įvairių žaisnių, kuriais jaunimas įdomauja. Naujų narių vajuos reikale bene daugiausiai veikia jaunas mūsų darbuotojas gerb. kun. V. J. Kazlauskas ir vytis K. Sakalauskas.

Nauja 1927 metams valdyba susideda iš sekančių asmenų: gerb. kun. J. Valantiejus—dvasios vadas, muzikas A. Aleksis—pirm., Petras Lazauskas—I vice-pirm., Adelė Liutkiūtė—II vice-pirm., Marcelė Andrikiūtė—prot. rašt., Stefanija Sapraniėnė—kas., Ona Juodsnukiūtė—fin. rašt., Jonas Mažeika, Elė Stadalnikaitė, Vera Mažeikaitė ir Antanas Zubras—kas. globėjai, Jonas Vaitukaitis ir Juozafina Šervilienė—tvarkdariai, Jurgis Jasinskas ir Vladas Sauris—namo prižiūrėtojai. Literatinė ir sumanymų komisija: gerb. kun. J. Kazlauskas, Adelė Žiburiūtė, Juozas Mažeika ir Julija Baranauskaitė.

Nutarta įsteigti "klausymų dėžutę" ir išleisti kuopos "bulletin" periodinį "baikų" laikraštuką, kurį redaguos Juozas Mažeika, prigelbstint Adelei "Žiburėliui." Vajus šimet vyksta geriaus nei kad nors.

Sausio 26 d. žymus biznierių vedė mūsų gerą choristę ir vyčių narę p-lę Elę Šliauziūtę. Gražiai gėlėms išpuoštoj Bažnyčioj iškilmingas Mišias Celebravo gerb. kun. J. Valantiejus, asistuojant gerb. kun. Karkauskui ir gerb. kun. J. Kazlauskui. Prie šoninių altorių mišias laikė gerb. kun. J. Bakšys ir gerb. kun. Klikna. Giedojimo choras ir solo p. Sapraniėnė ir p-lė Andrikiūtė. Po pamaldų parap. Auditorium įvyko puikus bankietas. Jaunai ir gražiai poreliai linkime laimuzės! Well, who is next?

Vytis.

NORTH SIDE.

"See You In the Red Room."

I'll see you in the Red Room,
The Room in which we'll dance.
Some of us will hum and croon,
Some of us will sit and dance,
None of us, I know, will groan,
So—Adieu to all,—till the dance.

I know, you know, he knows,—yes we all know about the North Side K of L Council 5 and B. V. M. dance at Hotel LaSalle, Red Room, Saturday, February 26, 1927, at 8:30 P.M. We invite all the Knights and Ladies to attend this dance of ours. It'll be informal and we'll try to show you a good time.—Good-by.

Static.

INDIANA HARBOR, IND.

Iš 55-tos kp. darbuotės. Sausio-Jan. 19 d. 1927 m., įvyko metinis kuopos susirinkimas. Susirinkimą atidarė su malda gerb. kun. K. Bičkauskas. Sekė naujų narių priėmimas. Prisirašė 4: Antanas Genišauskas, A. Rudaitis, A. Mikalauskas, Juozapa Antanavič.

Po to sekė protokolo skaitymas, kuris susirinkusių vienbalsiai priimtas.

Daug buvo naujų įnešimų, narių ūpas pakilęs, visi pasirengę darbuotis. Gerb. kun. K. Bičkauskas ragino susirinkusius, kad per būsiantį kp. susirinkimą kiekvienas narys-ė atsivestų po vieną naują; kuris daugiau prirašys, gaus kuopos skiriamą dovaną. Visi pasirengę stoti į darbą, ne vien kad pelnyti skiriamą dovaną, bet, kad padaryti šiuos metus, 1927, pasekmingiausiais 55-tos kp. L. Vyčių gyvenime.

Nutarta rengti balių su išlaimėjimu vasario-February 6 d., bažnytinėj svetainėj. Negaliu praleisti nepaminėjęs gražų narių susiklausymą ir norą darbuotis, kad ir būsiančio balius parengime kuriam nereikėjo nei darbininkų rinkti ir gaišinti nemažai laiko, kiekvienas priėjęs užsirašė pasižadėdamas dirbti jam skiriamą darbą.

Valdybos rinkimas 1927 metams: dvasios vadas—gerb. kun. K. Bičkauskas, pirm.—Antanas Glemža, tai nenuilstantis Vyčių darbuotojas per daugelį metų už ką visi jam esame dėkingi; pagelbininkas—Antanas Eisminkas; fin. rašt.—Stanislava Eisminkaitė; prot. rašt.—B. Vinskaitė; izd.—J. Genišauskas; Maršalka—S. Laskauskas; koresp.—J. N. Eisminkas. J. N. E.

Žinėlės

Buęs "Vyties" redaktorius, p. Pr. Zdankus, įstojo į Notre Dame universitetą. Tai žmogus, kurs eina mokslą be turto, tik su gerais norais ir dideliu patraukimu. Kuris mirtų ir neprašytų pagalbos. Žinoma, tokio niekas ir nemato. Skurdas, tyra širdis ir idealas, tai visos jo turtas. Neturi stiprių užtarėjų, neturi net nė Federacijos paramos. Per skausmus į garbę, jei ne į grabą. Tai mūsų idealistų takas.

A. Petrulis savo gyvenimo paslapčių niekam nesako, bet vistiek sužinota, kad rengiasi išgelbėti vieną mergaitę nuo senmergystės.

Šimuliui jeigu ne tos nelaimingos nelaimės, būtų seniai parodęs ką jis mano daryti.

Gervilis ir F. Savickas organizuoja iš naujo senbernius. Sako: visi senberniai turės apsieiti pagal "zokoną" (Teisių).

Jau išėjo iš spaudos 4-tas "Tiesos Aidų" numeris. Kaip pirmieji, taip ir minėtas num. teikia daug gražių

pamokinančių straipsnių. Kalba lengva, graži ir taisyklinga. Patartina jaunimui įsigyti "Tiesos Aidus." Galima gauti "Vyties" red. ir kituose lietuvių katalikų knygynuose.

* * *

Manau, skaitytojai ne vienas prisimena, kada "Vyties" skiltis puošė skambios eilės tai apie Tėvynės meilę, gimtinę šalį, mėnesinę naktį, sielos ilgėsi ir kas jas visas išskaitys, po kuriomis pasirašydavo koks tai Jonas.

Nekuriam laikui Jonas buvo nutilęs, tam buvo svarbos priežastys. Pasigedau Jono aš, pasigedo ir daugelis man panašių, poezijos mylėtojų.

Aną dieną sutikau gerb. Dr. J. Pošką; besikalbant, tarp kitko prisiminiau ir apie Joną, paklausiau daktaro ar kartais jis nežino ką nors apie Joną? Prašiau nors adresą man jo priduoti. Daktaras sako: jei surasiu, tai priduosiu.

Pasakiau daktarui ačiū, nors ir nenorėjau pilnai tam jo pažadėjimui tikėti, nes labai dažnai atsitinka, kad žadėjimas ir pasilieka žadėjimu.

Dvi dieni vėliau, prie manęs atsilankė daktaras ir traukia iš kišeniaus pluoštą popierių, duodamas ir sako: "Tai čia Jono adresas."

Nudžiugęs griebiau už popierių, suradau ne tik Jono adresą, bet dar priedo keletą gražių eilių.

Taip tu man ir pataikyk. Aš klausiau tik adreso, visai nežinodamas, kad Jonas ir buvo ne kas kitas, kaip tik gerb. Dr. J. Poška.

Kitam "Vyties" num. skaitytojai ir vėl galės pasiskaityti gražių Jono eilių.

SPORTAS

NEW HAVEN, CONN.

Saturday, January 15, 1927, the Waterbury K of L Speedboys overwhelmed the New Haven K of L quintet with a score of 89-9. The local team found the basket only twice during the entire game, counting five fouls to make up the nine points. While Waterbury five showed uncanny shooting by tossing in 43 goals from the floor. The New Haven boys have just formed a team this year, and have played just a few games, therefore lack any experience in the gentle art of basketball, as can be seen from the score, but to them credit must be said that they played a game and fighting contest from start to finish. No coach and little opportunity for practice were the disadvantages of the locals. Simms, Stankas, (Capt.) Baker and Raizer played well for Waterbury, while Balcius was New Haven's star. In a preliminary game, the New Haven K of L girls nosed out the Waterbury K of L girls 8 to 6, in a hard fought contest. The Waterbury five gave New Haven girls an unsuspected tussle. For the visitors Varseckas, Gaconas and Sheronas starred, while the playing of the New Haven girls was featured by Helen Medley, who counted three baskets and a foul of the New Haven eight points.

Summary of the girls' game:

New Haven, Conn.

	G.	F.	Pts.
Helen Medley, rf	3	1	7
Mary Simms, lf	0	0	0
Anna Sidlauskas, c	0	0	0
Betty Supsie, c	0	0	0
Vera Medley, rg	0	1	1
Jos. Kacergis, lg	0	0	0
	3	2	8

Waterbury, Conn.

	G.	F.	Pts.
Josephine, rf	0	0	0
Varseckas, rf	1	0	0
Olga Gaconas, lf	1	0	2

Sardinskas, lf-lg	0	0	0
Eva Sheronas, c	1	0	2
Della Lynch, rg	0	0	0
White, rg	0	0	0
B. Peters, lg	0	0	0
	3	0	6

* * *
New Haven, Conn.

	G.	F.	Pts.
I. Medley, rf	1	0	2
Miller, lf	0	0	0
Mezger, lf	0	2	2
Rutledge (capt)	0	2	2
Balcius, c	1	0	2
P. Medley, rg	0	1	1
J. Medley, rg	0	0	0
M. Medley, lg	0	0	0
	2	5	9

Waterbury, Conn.

	G.	F.	Pts.
Simms, rf	13	0	26
Raizer, lf	6	1	13
Mazeika, lf	1	0	2
Stankas, c	10	1	21
Garvey, rg	2	0	4
Hank, rg	1	0	2
Baker (capt) lg	10	1	21
	43	3	89

Referees: (Girls' game—Miss Virginia Beegan) Gadi; timers: J. Kadaraukas, Kenosas; scorers: J. Simms and Calbin. Sport Reporter.

* * *
TO THE K OF L SPORTS.

An apology is offered for the suspense in our work. Circumstances prevented us from accomplishing our duty. We shall try to atone in the future.

* * *
A decade or two ago "Knights of Lithuania" was not very well known amongst the Americans. Now, thanks mostly to conscientious athletic leaders and their followers who excelled in track meets, tennis, baseball, basket-ball, etc., it is quite a common thing while perusing an American paper, to see full credit given our organization and exalting our ideals.

* * *
K of L National Basket-ball League.

Basket-ball, king of winter sports, is in its full swing. With co-operation, we will endeavor to organize a K of L National Basket-ball League. Although rather late in the season, but considering as the majority of states have a state's league, it may be possible.

The plan for the above league is as follows:

First—To organize a state league.

Second—To organize an Eastern and Western league, where only the state champions will have the privilege of entering.

Third—The final clash (Eastern and Western league champions) to take place at the K of L Convention at Elizabeth, N.J., which will take place much earlier this year; hence, basket-ball will be quite suitable.

It is not as preposterous as it appears. Combined with the fact that the game would decide a K of L National Championship, the various games should draw an immense crowd from surrounding cities, and help pay expenses. As for publicity, we guarantee notices from the most conservative papers of America.

What is your view?

K of L Sport Organizers

A. Liutkus
F. Raudonius

KAS GIRDĖTI LIETUVOJ

Kiek socialistų vyriausybė buvo pristeigus lenkiškų mokyklų. 1926 metais sausio pirmą dieną lietuviškų pradžios mokyklų buvo 1939, lenkiškų—24, žydiškų—117. Socialistams paėmus valdžią į savo rankas, įsteigta naujų lietuviškų pradžios mokyklų 32, lenkiškų—72, žydiškų—15.

Vadinas, lenkams įsteigta pernai pradžios mokyklų dvigubai daugiau kaip lietuviams. Tai va, kokių geradarių būta tų socialistų liaudininkų. Ne be reikalo ir Pilsudskis nepatenkintas, kad Lietuvos kariuomenė nušlavė socialistus. Juk geresnių už juos lenkų bernų, ir kiaurai pasaulį perėjęs, nerasi.

Dabar turbūt Lietuvoje nebeatsiras tokių kvailių, kurie tikėtų socialistų liaudininkų pliauškimais.

Žmonės džiaugiasi, socialistai slapstosi. Vabalninkas. Suzinojus, kad garbingoji kariuomenė nuvertė bolševikams pataikaujančią ir Lietuvai pražūtį rengusią valdžią galima pastebėti šitokie dalykai. Pirmieji nuliūdo ir visai nuleido nosis žydai; jie dabar bijosi su žmonėmis ir kalbėti apie naująją vyriausybę, o jeigu ir prisimena, tai sako: "Uį vei, dabar bus didelis karas—senoji valdžia susidės su bolševikų Rusija, o naujoji su Lenkais. Dabar tikrai bus bloga." Yra kvailių, kurie ir tiki tais žydu plepalais ir suka savo galvas nepamatuotomis mintimis. O tie, kurie viešai dirbo profesinėj sąjungoj, dabar slapstosi, kaip pelės urvuose ir bijo nosį parodyti.

Daugumas kaimiečių—ūkininkų džiaugiasi nusikratę socialistais, kurie jau buvo bepradedę slėgti ir jų pečius. Tokie tať yra pirmieji Vabalninkiečių išpūdziai po perversmo.

Kur 1927 metai bus laimingesni už 1926? Klumpėnuose (Kretingos apskr., Kartėnų kaimo vyrai ir jaunuomenė (pavasarininkai) susirinkę sustatė pasižadėjimą ir pasirašė nuo šio akyliai daboti ir neįsileisti šmugelninkų į savo kaimą, kad užkirstų kelią plūstančiam į mūsų kraštą spiritui. Garbė jums vyrai ir jaunuomene, kad patys, supratę gyvą reikalą neįjami ir neverčiami tat padarėte! Ištesėkite! Girdėjęs.

Ž. Ūkio Akademija. Š.m. sausio mėn. 16 d. surengta Studentų Išėivijos Draugų būrelio vieša paskaita: Kaip savo jėgomis atstatyti kraštą. Skaitė doc. kun. dr. F. Kemėšis. Plačiai nagrinėjo darbingumo klausimą. Nurodinėjo būdus, kaip savo valstybės jėgas sumobilizuoti krašto atstatymui.

Pažymėjo, kad platesnio maštabo darbams reikalingi finansai, kurių trūkstame. Tam reikėtų palaikyti geresni santykiai su lietuviais amerikiečiais. Duoti galimybės jiems lengviau Lietuvoje įgyti pilietybės teises, nekilnojamojį turtą, teikti jiems Amerikoje brolišką ranką tautiniam susipratimui.

Š.m. sausio m. 22 d. įvyksta L. K. Stud. At—kų Draugovės tradicinis koncertas, dalyvaujant Liet. Valst. Operos artistams: Jonuškaitei, Leškevičiui ir kt. Kaimiečiai prašomi kuo skaitlingiausiai atsilankyti.

Iš "Ryto."

Sintautai. Sausio 2 d. Sintautų pradin. mokykloje įvyko Šv. Cecilijos vakaras. Vaidinta "Vargšas Tadas," padainuoti keletas dainelių ir padaryta sporto pratimų.

Publikai labiausiai patiko dainos ir mergaičių sportas. Viskas buvo gerai, tik programų nešiotojos buvo perdaug "madnai" apsirėdę.

B. SI-tis.

Vilkininkai (Leipalingio v.) Čia pradžios mokykloje veikia vakariniai kursai, jaunimo noriai lankomi. Be bendrų mokslo dalykų, duodama žinių iš ūkio srities: sodininkystės, gyvulininkystės ir t.t. Per Kalėdas suruošė eglaitę, padeklamuota eilučių, pasikalbėta su jaunuomene, ir gražiai praleista Kalėdos. Čia mokytojų p.p. Jurkūno ir Amšiejiaus rūpesnis, kurie šiuos kursus įsteigė ir uoliai dirba šviesdami kaimo jaunimą. Žiedelis "Š."

Kas Klausia-Tas Neklysta

Klaus. Koks skirtumas tarp bendrovių šėrų: common ir preferred stock? Šėrininkas.

Ats. "Preferred stock" turi nustatytus dividendus (pripuolančią pelno dalį), sakysime, 6%, gi "common stock" turintieji gaus pelno tiek kiek nuliks išmokėjus paskirtą nuošimtį už "preferred stock." Laikantieji "preferred stock" yra tikresni, kad gaus pelno, žinoma, jei korporacija duos pelno, gi turintieji "common stock" gali gauti ar mažiau, ar daugiau negu už "preferred stock," priklausant nuo to kiek liks pelno po išmokėjimo už "preferred stock." Kartais "common stock" gali nešti dividendus daug didesnius, negu už "preferred stock."

Kl. Dažnai tenka girdėti kalboj vartojant žodį Karolija. Ką šis žodis reiškia? Ž.

Ats. Karolija — mokslo žodis arba terminas, vartojamas šilumos kiekiui nusakyti. Karolija turi tiek šilumos, kurios užtektų vieną gramą tyro vandens 15-17 laipsnių šilumos pagal Celsijaus termometrą padidinti vienu laipsniu šilumos matuojant tuo pačiu termometru.

Kl. Skaitydamas vieną laikraštį radau du nesuprantamą žodžiu—"pegezas" ir "Berta," kurių neradau nė "svetimų, nesuprantamų žodžių žodynėlyj." Ką tiedu žodžiai reiškia? L-s.

Ats. Žodis Pegazas gali turėti dvejopą prasmę. Bendrai pegazas yra graikų mitas ir suprantamas kaip sparnuotas arklys. Be to yra pegazo vardu vadinamas ir žvaigždynas, šiaurėje, susidedąs iš kokių 178 žvaigždžių.

Berta gali būti moters vardas. Didžiojo karo metu Bertomis buvo vadinamos didžiosios vokiečių kanuolės, iš kurių jie šaudė francūzus karo metu iš 120 kilometrų.

Kl. Kodėl sulaikydami arklį sako: "O-o-o!", gi sulaikydami automobilių sako: "Stop!"

Ats. Todėl, kad arklys yra protingesnis už automobilių, arkliai užtenka ištarti vieną tik raidę "o!" ir jis sustoja, o dažnai atsitinka, kad arklys pamatęs pavojų ir be to sustoja.

Gi automobilius, nors jį ir žmogus valdo, nors jo pasarga iš keturių raičių "stop!", vienok dažnai atsitinka, kad nei "stop" negelbsti, ir belėkdamas ne vienas nususuka sprandą.

Kl. Dažnai beskaitydamas laikraščius man teko surasti žodis "zefiras." Meldžiu paaiškinti ką minėtas žodis reiškia?

Ats. Žodis zefiras dažniausia yra vartojamas poezijoje arba šiaip gražioj literatūroje. Zefiras—malonus gaivinantįs vėjalis, jį dažniausia vartoja poetas aprašydamas vasaros paslaptingų nakčių vaizdus.

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletais, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Šurum-Burum

Tūlas ūkininkas rado laikraštįje skelbimą: "Atsiųskite 2 litu 20 centų paštu, tai mes jums pasakysime, kaip galima pasidaryti tikro, gryno bičių medaus." Mano ūkininkas labai nudžiugo ir tuojau neša paštan 2 litu 20 centų. Pasiuntė pinigų ir laukia. Po keleto dienų laiškanešys atneša tą nekantriai lauktą laišką su medaus receptu. Škūbinai perplėšė voką, iš kurio iškrinta popierėlis su išspaustais žodžiais: "Pavirski bite, tai pats pasidarysi medaus." "R. B."

š š š
Marie.—Mary must be fond of her chin.

Rose.—Why?

Marie.—Because she's growing another one.

Jap of Newark.

š š š
She.—Do you have reindeer in Canada?

He.—No cutie, it always snows.

Jap of Newark.

š š š

Famous Sayings of Great Men.

Initiate—Don't imitate.

Help yourself—by helping others.

Your work expresses you more correctly than your tongue.

"I'd walk a mile for a Camel."—

John Ringling.

Go as far as you can see, then see how far you can go.

Keep trying—it is often the last key you try that opens the door.

Are you a self-starting tractor, or just a trailer?

"There's one born every minute."

—Henry Ford.

"What a whale of a difference a few cents make."—F. W. Woolworth.

Keep saving—and your savings will by and by keep you.

Kicking rarely helps a man to kick in. X.

š š š

Have to Stretch.

If modern kids hung to their mother's dresses the way they used to they'd grow up with lob-sided shoulders. Flaperikė.

š š š

Negalima ir nereikia.

Vieno karčiamoj sustojo ponas pailsėti, o kadangi lijo, tai per stogo skyles varvėjo ant pono arklių. Jis supykęs sako žydui: "Žyde, kodėl stogo netaisai?"

"Nu, kaip aš taisyčiau, kad lietų lyja!"

— Tai reikėjo taisyti kuomet gražus oras buvo!

— Nu, kam tuomet taisyti, nes tuomet stogas nereikalingas! "Š."

š š š

Mes duodame patarimus, bet mes negalime duoti išminties pasinaudoti jais.
—La Rochefoucauld.

The Same Old Story.

I have been bawled out, bawled up, held up and held down, bulldozed, black-jacked, walked on, cheated, squeezed, and mooched, stuck for war tax, excess profits tax, per capital tax, state tax, dog tax and syntax, Liberty bonds, Baby bonds, and bonds of matrimony, Red cross, Green cross, and double crossed, asked to help the society of John the Last. G.A.R., Women's Relief Corps, Men's Relief and stomach relief. I have worked like a horse and have been worked like a horse, have been drunk and got others drunk, lost all I had and part of my furniture, and because I won't spend or lend all the little I earn, and go beg, borrow or steal more, I have been cussed, and discussed, boycotted, talked to and about, held up and hung up, robbed and damn near ruined, and the only reason I am sticking around now is because I want to see what's coming next.

Sign of Sunshine "C."

š š š

Iš japonų naujoko "katekizmo." Klausimas.—Kas yra karo dvasia? Atsakymas.—Paklusnumas ir pasišventimas.

Kl.—Ką tu žinai apie drąsą? At.—Niekuomet neskaityti priešų, o eiti pirmyn.

Kl.—Iš kur ant tavo vėliavos raudono dėmė?

At.—Tai kario, kuris nešė ją į mūšį, kraujas.

Kl.—Apie ką ši dėmė liepia tau galvoti?

At.—Apie visišką savęs išsivadėjimą.

Kl.—Jeigu karys žuvo, tai kas su juo įvyko.

At.—Jis užsipelnė amžiną garbę.
"Karys."

š š š

Precise.

Pretty Girl.—I live at 1301 S. 49th Ave., Cicero, Illinois—now don't you dre follow me. Cicero Shieks

š š š

What Is a Gentleman?

Violet.—Does Joe dress like a gentleman?

Helen.—I don't know, I never wathced him. I'm Your Sheba from Cicero.

š š š

Who's Who?

"Your brow is as fair as alabaster."
"Who is She?" Cicero Shiek.

š š š

The Evidence Was All In.

Wife.—Why did they turn you out of the club at 10 o'clock last night, my dear? What had you been doing?

Husband.—What are you talking about? Someone has been telling you lies. Why, I was still playing cards at three o'clock!

Wife.—Oh, now I know what time you came home this morning!

Įvairūs Skelbimai

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA
ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Phone Lafayette 5948

FRANK STASULIS @ CO.

REAL ESTATE, LOANS AND INSURANCE

Perkam, parduodam, budavojam, mainom namus ir lotus Chicagoj ir apyelinkėj. Apsaugos arba "insurance" geriausiose kompanijose. Visuose reikaluose, o ypač daryme legališky popieriu, kreipkitės pas mus, nes gausite sąžiningą patarnavimą.

4405 S. FAIRFIELD AVE., CHICAGO, ILL.

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS

INSURANCE

Notary Public

City and Farm

Properties

Bought, Sold

and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėšos ir paukštienos, tai geriausia ir švariausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

Su įvairiais Spaudos

Darbais Kreipkitės į

K of L PRESS

4736 S. Wood St. Chicago, Ill.

Phone Lafayette 6298

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigešnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave.

4904 W. 14th St., Cicero

Tel. Lafayette 0727

Tel. Cicero 8094

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir visoki vyriški aprėdalai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

He.—What kind of money is preferred by old maids?

She.—Matrimony.

š š š

They Improve.

A Scotchman emigrated to Chicago. At first he couldn't understand the language, but in a short time it got to seem all right. The Scotchman sent for his wife. She said on her arrival: "Gosh, Gugald, how queer the foth talk here!"

"Hoot," says Dugald, "they talk all right now. Ye should ha' heard 'em three months ago."

š š š

Say, what is limburger cheese composed of?

It ain't composed. It's decomposed.

š š š

The Answer Is Twelve.

"Stephanie; I'll see you tomorrow night."

"What time?"

Peter.—Oh, about eight or seven-thirty.

Cicero K of L Committee.

š š š

Daktaras.—Kaip jaučiasi tas ligonis, kuriam vakar buvo padaryta operacija—ileista mulo kraujo?

Slaugė.—Jis bespirdamas pats save užmušė.

š š š

Kitty.—Who was that gentleman I saw you with last night?

Betty.—That was no gentleman; that was a prohibition agent.

š š š

"Tamai," pašaukė mokytojas, "eik prie žemlapio ir surask kur yra Australija." Tamas tai padarė.

Mokytojas paklausė kito vaiko: "Pasakyk man, kas atrado Australiją?"

"Tamas,"—atsakė.

š š š

What makes the wheels of state go round, Uncle Tom?

Banana oil, little Eva!

š š š

Pirkėjas.—Tu sakei, kad tas blanketas iš vieni vilnų padirbtas, gi čia matosi daug bovėlnos.

Pardavėjas.—Taip, bet bovėlna yra prie blanketo del kandžių (moths).

š š š

Ligonis.—Ar ta operacija yra labai pavojinga?

Daktaras.—Nonsensas. Ir tamsta manai, kad gali nupirkti pavojingų operacijų mokėdamas tik 40 dolerių!

š š š

Balsas per telefoną: "Hello-o-o honey; žinai kas čia kalba?"

"Ne: nes šviesų nėra, būdoj tamsu, taip, kad nieko nesimato."

š š š

— Kur tu taip bėgi net uždusęs?

— Bėgu muštynes sulaikyti.

— Bėgu muštynes sulaikyti.

— O kas susimušė?

— Mudu su Jackiu.

Ivairūs Skelbimai

PHONE BOULEVARD 0900

AL. P. LYONS, Man. Director

PEOPLES THEATRE

47th Street, Just West of Ashland Ave.

AUGMENTED ORCHESTRA SUPREME

THE PEOPLES GRANDEUR & SUPERB ENTERTAINMENT ARE UNRIVALED

TWO SHOWS DAILY:

First Show 7 to 9 P.M. Second Show 9 to 11 P.M. Doors open at 6:30 P.M. Saturdays, Sundays and Holidays—Matinees, and continuous from 2 to 11 P.M.

"IT PLEASURES US TO PLEASE YOU"

Phone Lafayette 2584

THE VILJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų Mūsų Speciališkumas.

3315 South Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

Phone Boulevard 6369

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunijos grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

J. F. RADZIUS, LIETUVIS GRABORIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas, todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET, CHICAGO

Skyrius: 3238 S. Halsted St.

Tel. Canal 6174

Tel. Boulevard 4063

Telephone Roosevelt 7532

S. M. SKUDAS, GRABORIUS

LAI DOTUVIŲ VEDĖJAS

Patarnavimas geras ir nebrangus.

Automobiliai Vestuvėms, Krikštynoms ir t. t.

1911 CANALPORT AVE., CHICAGO

Patronize our Advertisers

Šeimininkė.—Norėčiau, kad man būtų iš kalno užmokėta už vieną savaitę.

Studentas.—Nesirūpink, tai menkinė; kuomet aš palikau savo pasuktinę vietą, tai šeimininkė man išėjus apsisverkė.

Šeimininkė.—Ar-gi? Tai aš reikalauju, kad man būtų už 3 savaites iš kalno užmokėta.

š š š

Is Jack very successful?
No; he's so poor he's still got the same wife.

š š š

— Aš turiu skubintis namo, ką nors esu pamiršęs.

O ką tokio pamiršai?

— Pasilikti namie.

š š š

He.—We had a party last night.

She.—Anything to drink?

He.—Yes, I went out for gni and oranges, and had to go to five places before I could find any oranges.

š š š

Violet.—Ar tu manai, kad rūkymas yra nuodėmė?

Milo.—Tas priklauso nuo to, ką rū-

š š š

kai.

Mother.—Did that young man kiss you last night?

Daughter.—Oh, n-n-no, o-of course not!

Mother.—Well, see that he doesn't do it again!

š š š

Wellesley.—Doctor, why does a small cavity feel so large to the tongue?

Dentist.—Just the natural tendency of your tongue to exaggerate, I suppose.

š š š

That's Your Business.

Tony applies for his citizen papers in court and he is questioned as follows:

"Who is the President of U.S.A.?"

No answer from Tony.

"What is the capital of U.S.A.?"

No answer.

"Who is the mayor of your city?"

Tony butts in:

"How many bananas in de bunch?"

Judge: "I don't know."

Tony: "Well, den, why you axk me foolish question, that's your biznass, and me biznass in bananos."

J. C. Kwitchebellieaching.

š š š

Maikis.—Džeki, ko tu eini į bažnyčią, jog sakaisi, kad į Dievą netiki?

Džekis.—Taip, netikiu, bet aš noriu gaut Bukontų Angele.

š š š

Aš negaliu plaukioti.

Kad aš ne vandenį.

What's the idea, Pete, wearing your socks wrong side out?

There's a hole in the other side.

Customer.—Have you any lobsters?

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakaraš: nuo 6:30 iki 9:30.

DR. S. BIEŽIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

Ofisas: 2201 W. 22nd St., Kampas
S. Leavitt Street, Tel. Canal 6222
Rezidencija: 3114 West 42nd Street
Tel. Lafayette 4988

Valandos: 1—4 ir 7—8 val. vak.
Nedėlioj: 10—12 ryte

Boulevard 9459

Lafayette 4484

DR. A. J. DIKSELIS

LIETUVIS DENTISTAS

4603 S. Ashland Ave.

Office: 9 to 12 A.M., 3 to 9 P.M.
BRANCH—4358 S. FAIRFIELD AVE.
Hours: 1 to 3 daily

Telephone Lafayette 5820

Dr. K. Drangelis

DENTISTAS

Val.: Iš ryto nuo 9 iki 12 ir po piet nuo 2 iki 8 vakare.

Trečiadieniaš ir šventadieniaš sulig sutarties.

4193 ARCHER AVENUE, Brighton Park

Phone Yards 4317

DR. J. J. FLANIGAN

DENTIST

LADIES CONSTANT IN ATTENDANCE

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4964 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Boulevard 7820

Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.
Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlioj 10-12 A.M.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS

MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, maliavojojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Boulevard 7820

Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.
Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlioj 10-12 A.M.

Office Phone Canal 0256

Res.: 6600 S. Artesian Ave.

Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS

JEWELRY, MUSIC AND RADIO

4414 S. California Avenue

CHICAGO, ILL.

Jauniklis. — Pasakyk, drauguti, kodėl dauguma merginų dėvi raudonas kepurės?

Senbernis. — Tuomí nori padrasinti vaikinus kalbėti apie meilę.

Jauniklis. — Ar-gi raudona spalva reiškia meilę?

Senbernis. — Ne, raudona reiškia pavojų.

Jauniklis. — Tai kokia spalva reiškia meilę?

Senbernis. — Rožinė spalva. O skaišti širdis ir tyra sąžinė, tai tikriausia mergaičių meilės emblema.

Mily. — Joe, kodėl nustojai kalbėjęs apie mūsų vestuves?

Joe. — Vakar shoot'inau dice ir pralastinau fifty bocks, neturiu už ką nupirkt stumiamo Forduko.

š š š

Girdėjau, kad tavo brolis pasitraukė iš kolegijos; ar jis dirba kur nors?

O, taip — jis ši rytą dirbo net 3 valandas, norėdamas išgauti dolerį nuo papos.

š š š

Atvažiavo Zigmas į Zuzaną išsivežti makabilio raidan. Zigmas pabarškines į duris, pasitaisęs naktaizą, kepurę ant šono pakreipęs ir laukia. Kadangi buvo jau vakaras, tai Suzy klausia: "Kas čia?"

— Zigmas išdidžiai atšovė: "Don't you know Jim?!"

— Atsiprašau Džimi, aš laukiu Zigmulio.

— Cut that out Suzy, I'm the guy you want.

— Gajus, negaju s, aš Tamstos nepajįžstu ir su tavim nevažiuosiu.

— Come on Soo, I'm with Henry's Cradle-lock.

— Neappausi. Tamsta atvažiavęs su Fordu. By-by.

INKLINGS.

One of our girls went to the "Mid-west" with a rosy-cheeked boy-friend and had a wonderful time. While their names are withheld - it seems only proper that I give a description of the two. The girl wore a red red dress and a red red hat. And her companion wore a dark suit, a black and white muffler.

I laugh, I cry, I hope and sigh,
Until the "Vytyis" is sent to me.
I read it through wond'ring who
Can this durn Appollo be.

O, Woodman, Woodman, spare that tree!

Touch not a single bough!

I've sent my wife to heaven —
They're going to hang me now!

I hate a guy,
And his name is Al.
He always asks:
"How is your gal?"

GIN.

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry,
Watches, Wedding Rings, etc.
4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Telephone Cicero 39

GRANT WORKS PHARMACY

JOHN MALAKAUSKAS, Sav.

LIETUVIŠKA APTIEKA

Pirmos Kliastos Patarnavimas ir Žemiausios Kainos.

4847 WEST 14th STREET, CICERO, ILL.

Phone Cicero 3709

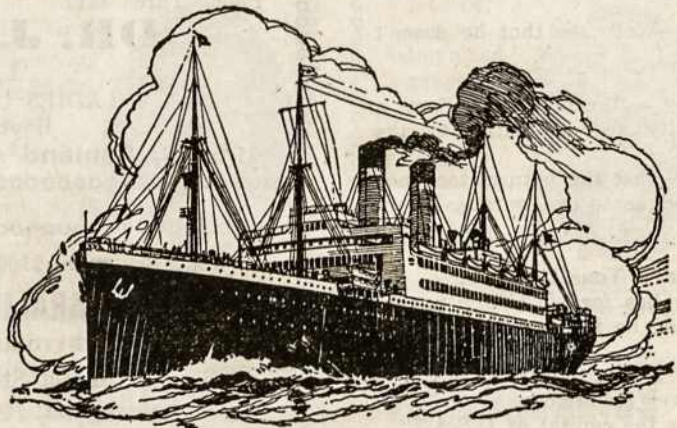
CICERO PHOTO STUDIO

P. PUCKORIUS, Fotografas

Vestuvių, grupų, šeimynų ir pavienių mūsų specialybė

1435 S. 49th COURT, CICERO, ILL.

Vyčių Ekskursija Lietuvon

LAIVU S. S. LITUANIA

Birželio 14, 1927 Iš New York'o

Dabar laikas užsisakyti vietą minėtame laive. Bilietas iš New Yorko į Klaipėdą ir atgal: Third Cabin, \$196.00; Third Class, \$181.00. War Tax ir Head Tax extra. Vyčiai manantieji ekskursijoje dalyvauti prašomi mums pranešti savo vardus ir adresus. Mes prišiusime platesnių informacijų. Geriausiai pirkti minėtai ekskursijai bilietus pas mus. Mūsų atstovai patarnaus Jums New Yorke išvažiuojant ir atvažiavus Lietuvon.

LITHUANIAN SALES CORPORATION

JOHN J. ROMAN, Pres.

366 Broadway

South Boston, Mass.